

คำนำ

การจัดทำคู่มือการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนี้เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายกระบวนการหรือขั้นตอนในการเขียนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอย่างเป็นระบบอันประกอบด้วย ๕ ขั้นตอนหลักดังนี้ (๑) การรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด (๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด (๓) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัด (๔) การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์เป้าหมาย และตัวชี้วัด (๕) การจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัด โดยผลจากการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนการท่องเที่ยวโดยมีประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างและเชื่อมความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคล ระดับชุมชนและระดับสังคม นอกจากนี้การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์โดยการท่องเที่ยวจะเข้าไปกระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตทางรายได้ทั้งในทางตรงจากทุกกิจกรรมของการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นและสร้างรายได้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวหรือผู้จัดงานสัมมนา อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ในทางอ้อมผ่านการบูรณาการกับการกีฬาคู่มือการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเล่มนี้จึงเป็นคู่มือที่อธิบายขั้นตอนในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพื่อให้แต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถนำแผนดังกล่าวเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันทั้งในระดับนโยบายและระดับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนในเชิงปฏิบัติตามแต่ละบทบาท หน้าที่ของแต่ละหน่วยงานภายใต้กรอบแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด อันจะนำไปสู่การก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อด้านการท่องเที่ยวตั้งแต่ระดับจังหวัดและระดับประเทศเพื่อเป็นส่วนสนับสนุนให้ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประเทศที่มีความ “มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน อย่างแท้จริง”

บทสรุปผู้บริหาร

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวางนโยบาย และแผนการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ให้บรรลุวิสัยทัศน์ และเป้าประสงค์ที่วางไว้ ทั้งนี้ได้มีการระดมความคิดเห็นจากภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ประจำปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยมีผลสรุป ดังนี้

๑. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจังหวัดอ่างทอง พบว่า จังหวัดอ่างทองมีศักยภาพทางการท่องเที่ยว จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังนี้

สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment)

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอาหารการกินที่สมบูรณ์เป็นเอกลักษณ์ “อ่างทองเมืองแห่งอาหารของชาติ”
๒. มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศาสนาโดยมีวัดที่เก่าแก่มากกว่า ๒๐๐ วัด และมีหมู่บ้านทำกลองส่งออกระดับนานาชาติ
๓. กิจกรรมการท่องเที่ยวทางกีฬาเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวโดยแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของเงินที่ต้องจ่าย
๔. มีเครือข่ายองค์กรความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ประชาสังคม และองค์กรชุมชนในระดับนโยบาย และเชื่อมโยงพื้นที่ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ขาดการบูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการกำหนดทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัด
๒. ขาดการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรการท่องเที่ยว
๓. ขาดระบบการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ครบถ้วน ทันสมัย สำหรับการเตรียมความพร้อมและเป็นทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด
๔. โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน
๕. ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นผู้ประกอบการรายย่อย ขาดความรู้ ความชำนาญด้านการตลาดแบบมืออาชีพ
๖. การบริการขนส่งนักท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง ครบวงจร

สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment)

โอกาส (Opportunity)

การท่องเที่ยวถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๒. แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในระดับชาติให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวในทุกมิติ
๓. ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตของคนไทย
๔. กลุ่มผู้สูงอายุจำนวนมากขึ้น และเป็นฐานตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญ
๕. สื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวของคนไทย

อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)

๑. วิกฤตความแปรปรวนทางธรรมชาติ
๒. การเกิดอุทกภัยในพื้นที่ภาคกลางบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา
๓. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและกิจกรรมการ

ท่องเที่ยว

๔. เศรษฐกิจมหภาคอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก
๕. ภาวะเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูงขึ้น

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ที่มา หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในหลายประเทศทั่วโลก ทำให้แต่ละประเทศให้ความสำคัญและหันมาใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดท่องเที่ยวโลก โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียและอาเซียน ต่างกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อดึงนักท่องเที่ยวทั่วโลกเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศตนเพิ่มมากขึ้น ภารกิจด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นภารกิจที่ถูกผสมกลมกลืนไปกับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของประเทศต่างๆจึงได้มีการบูรณาการงานด้านการท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งหากประเทศใดมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ชัดเจนบนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ และบุคลากรภาคการท่องเที่ยวมีศักยภาพด้วยแล้ว จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศนั้นๆ มีข้อได้เปรียบในการแข่งขันและสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของตนให้เติบโตได้อย่างมั่นคง

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นกลไกหลักในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ เพื่อเป็นแผนหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยเห็นได้จากข้อมูลสถิติจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว ของ UNWTO ปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว จำนวน ๓๒.๖ ล้านคนเป็นลำดับที่ ๙ ของโลก และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวน ๔๙.๙ พันล้านบาท เป็นลำดับที่ ๓ ของโลก (UNWTO, ๒๐๑๗) ถึงแม้จะประสบความสำเร็จในแง่ของจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว แต่ในด้านการพัฒนาสินค้าและบริการ พบว่ายังมีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สะท้อนให้เห็นได้จากตัวชี้วัดการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการเดินทาง (Travel and Tourism Competitiveness Index) ของ World Economic Forum หรือ WEF โดยในปี ๒๕๖๐ ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยอยู่ในอันดับ ๓๔ จาก ๑๓๔ ประเทศทั่วโลก โดยตัวชี้วัดด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเป็นจุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย รองลงมาคือโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางบกและทางน้ำ ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมการเปิดรับนานาชาติ ความมั่นคงปลอดภัย ตามลำดับ (World Economic Forum, ๒๐๑๗) ประเด็นสำคัญที่ควรจะมีการพิจารณา คือการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเดินมาถูกทิศทางแล้วหรือไม่ และจะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ซึ่งที่ผ่านมาถึงแม้ประเทศไทยจะประสบภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศ แต่เมื่อผ่านพ้นวิกฤตไปแล้ว นักท่องเที่ยวก็ยังคงกลับมาเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แสดงถึงความเชื่อมั่นนักท่องเที่ยวมีต่อเมืองไทย ในขณะเดียวกันภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก การท่องเที่ยวไทยยังมีปัญหาสะสมอย่างยาวนานที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรท่องเที่ยว ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งรวมถึงปัญหาการบริหารจัดการของภาครัฐและการบูรณาการเพื่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ความล่าช้าของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเป็นต้นดังนั้นหากประเทศไทยยังจำเป็นต้องอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยว

เพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจหลักให้กับประเทศรวมถึงเป็นแหล่งกระจายรายได้และการจ้างงานเพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับชุมชนและสังคมไทยแล้วควรจะมีการทบทวนทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงศักยภาพและโอกาสที่จะเกิดขึ้นและเพื่อเป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืนต่อไป(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๕๘)

จากสาเหตุดังกล่าว ประเทศไทยจึงปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยสำนักรัฐมนตรี มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทยดังนี้

- ๑.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๑.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ๑.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสังคม
- ๑.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๑.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทยดังนี้

- ๒.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๒.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๒.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๒.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๒.๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคการเมืองและพื้นที่ทางเศรษฐกิจ

๓) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) โดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนศักยภาพการแข่งขันทางด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้อยู่ในระดับแนวหน้าในระดับนานาชาติไว้ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

๓.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล และ ยั่งยืน

๓.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๓.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทยและการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

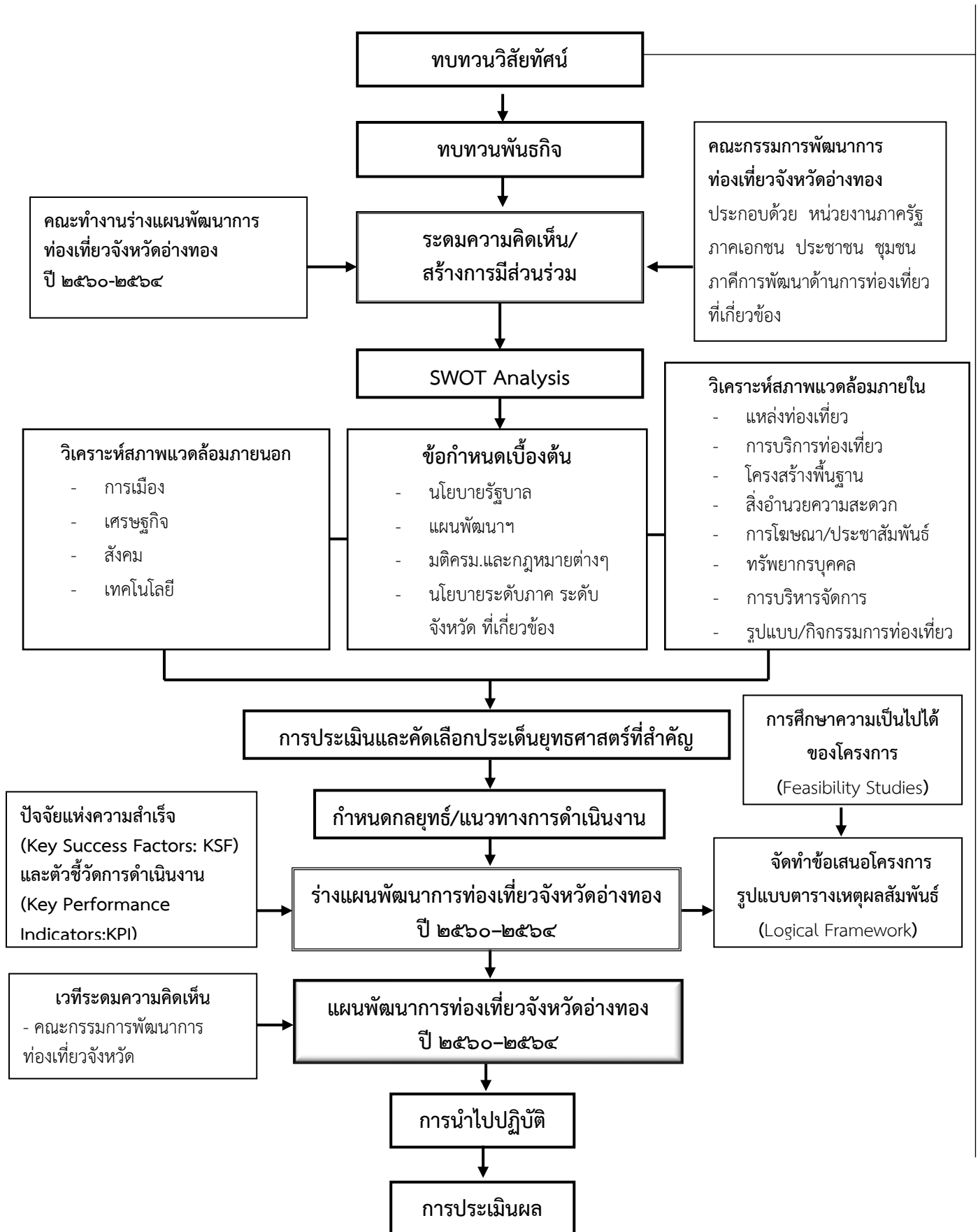
๓.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

หากพิจารณาในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยเห็นได้ว่ามีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง อันเนื่องมาจากความหลากหลายของฐานทรัพยากรทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต โดยเฉพาะในภูมิภาคกลาง ซึ่งมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งบนบกและทางน้ำ รวมถึงวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ และพื้นที่ที่มักถูกกล่าวถึงในประเด็นความน่าสนใจและมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว คือ เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนกลาง ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี สิงห์บุรีและอ่างทอง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งพบว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดโดย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจำนวน ๗,๒๐๔,๒๗๘ คน รองลงมาคือจังหวัดนนทบุรี มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๒,๐๘๐,๓๔๕ คน จังหวัดปทุมธานีมีนักท่องเที่ยวจำนวน ๑,๘๘๘,๑๘๔ คน จังหวัดอ่างทองมีนักท่องเที่ยวจำนวน๗๑๗,๔๑๔คน และจังหวัดสิงห์บุรีมีนักท่องเที่ยวจำนวน ๕๑๐,๐๘๓คน ตามลำดับ (กรมการท่องเที่ยว,๒๕๖๐)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จำนวนสถิติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นนทบุรีและปทุมธานี แต่ในส่วนจังหวัดอ่างทองและสิงห์บุรี พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดอ่างทอง ซึ่งกำลังได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เนื่องจากจังหวัดอ่างทอง มีทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติและเชิงวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีความโดดเด่นในด้านรสชาติของอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น อาทิ ก๋วยเตี๋ยวผัดไท และผักสดชนิดต่างๆ ตลอดจนปลาน้ำจืดจากแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นต้น

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจหลักในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองรวมทั้งติดตาม ประเมินผล และรายงานสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่จังหวัด ให้คำปรึกษาแนะนำ และสนับสนุนด้านวิชาการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเครือข่ายชุมชน ประชาชน และหน่วยงานอื่นที่ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จึงเห็นควรจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เพื่อวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม ให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่๑๒ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ และแผนและนโยบายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองได้อย่างชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับระดับชาติ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้

๑.๒ แผนภาพกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง

๑.๓ วิธีดำเนินการ

ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) การรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูล (Database) ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรงจะต้องมีการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้ทันสมัย ครบถ้วน และถูกต้อง ประกอบด้วย

ข้อมูลเชิงนโยบาย

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
- คำแถลงของคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยว
- แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.)
- แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทั้ง ๘ เขต
- แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
 - ภายใต้ดัชนีระดับการแข่งขันการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ข้อมูลทั่วไป

- ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง
 - ได้แก่ ที่ตั้งและขนาดอาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา ศาสนา การสาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ ผลิตภัณฑ์มวลรวม รายได้หลัก สินค้าหลัก การใช้พื้นที่และการถือครองที่ดิน ไฟฟ้า ประปา การเงินการธนาคาร และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง
 - ทรัพยากรการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด รูปแบบ/กิจกรรมการท่องเที่ยว เทศกาลการท่องเที่ยวที่สำคัญ ปฏิทินกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด และของฝาก เป็นต้น
 - บริการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การบริการขนส่งและอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองทางบก บริการที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และบริการสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว จุดบริการ Free Wi-Fi เป็นต้น
 - อัตลักษณ์วิถีไทยของจังหวัด
 - การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว
 - เครือข่ายความร่วมมือและภาคีการท่องเที่ยวจังหวัด

- ผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านมา และแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
- การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัด ประกอบด้วย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ระยะเวลาท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่ไป จุดประสงค์ในการมาท่องเที่ยว การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อครั้ง และรายได้จากการท่องเที่ยว
- ข้อมูลด้านการรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

๒) แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ทำหน้าที่การรวบรวมปัญหา/ความต้องการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดอ่างทอง และข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง

๓) ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง และภาคีที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคปัญหาของการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis เพื่อพิจารณาบททวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ พร้อมการวิเคราะห์เพื่อประเมินศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบัน

๔) ประเมินและจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พร้อมทั้งกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ตามแนวทาง (Strategy Formulation) เพื่อใช้เป็นกรอบการจัดทำข้อเสนอแผนงาน/โครงการพัฒนาต่างๆบรรจุลงในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๕) จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยผ่านกระบวนการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Studies) และกำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor : KSF) และตัวชี้วัดการดำเนินงาน (Key Performance Indicators : KPI) ภายใต้กรอบการจัดทำข้อเสนอโครงการในรูปแบบตารางเหตุผลสัมพันธ์ (Logical Framework)

๖) ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง พิจารณาร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ในทุกมิติการพัฒนาภายใต้กรอบวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง

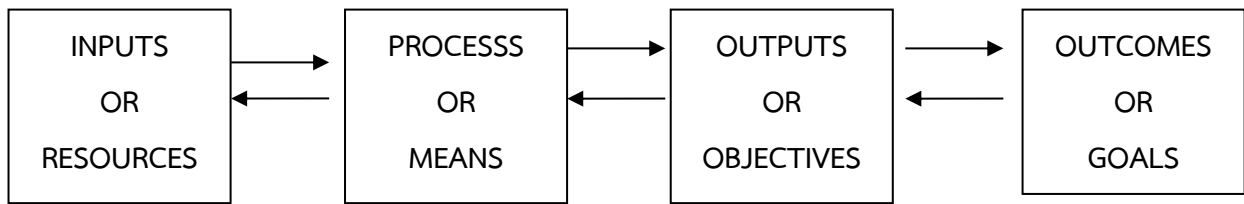
๗) การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกระบวนการดำเนินงาน (Implementation Process) ซึ่งรายละเอียดประกอบด้วย

๗.๑) การจัดสรรทรัพยากรต่างๆที่เกี่ยวข้องเข้าสู่กระบวนการดำเนินงาน

๗.๒) กระบวนการที่กำหนดไว้จะต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และตามแนวทางที่องค์กรต่างๆให้การรับรอง

๗.๓) การปฏิบัติงานตามแผนฯเป็นไปตามผลงาน หรือผลผลิตที่กำหนดไว้ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

๗.๔) ผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานตามแผนฯตอบสนองตามเจตนารมณ์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองประจำปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ กำหนดไว้

ทั้งนี้ การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ไปสู่การปฏิบัติอยู่ภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และการควบคุมภายในองค์กรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๘) การติดตามประเมินผล โดยผ่านกระบวนการของคณะกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ ประกอบด้วย

๘.๑) กำหนดแนวทางในการติดตามประเมินผล

๘.๒) ดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานแผนงาน/โครงการ ซึ่งให้ความสำคัญในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- การใช้ทรัพยากร (INPUT) เป็นไปตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่กำหนดไว้
- การปฏิบัติงานเป็นไปตามขั้นตอนหรือกระบวนการ (PROCESS) ที่กำหนดไว้
- การพิจารณาผลงาน (OUTPUT) ว่ามีปริมาณ/คุณภาพ และเงื่อนไขเวลาตามที่กำหนดไว้
- การติดตามผลลัพธ์ (OUTCOMES)ว่าได้รับการยอมรับ และตอบสนองตามเจตนารมณ์

ที่กำหนดไว้

๘.๓) การปรับปรุงแก้ไข (Take Corrective Action) คือ การนำข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด ในการหาแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด

๘.๔) รายงานสรุปผลการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดต่อคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง เพื่อทบทวนกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดในปีต่อไป

บทที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง

๑. ประวัติความเป็นมา

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์สมัยทวารวดีได้มีผู้คนเข้ามาอยู่อาศัยตั้งถิ่นฐานเป็นเมืองแล้ว แต่เป็นเมืองไม่ใหญ่โต หลักฐานที่ยังเหลืออยู่ในปัจจุบันก็คือ คูเมือง ที่บ้านคูเมือง ตำบลห้วยไผ่ อำเภอแสวงหา ซึ่งนายบาท เซอลีเอ นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสและเจ้าหน้าที่กรมศิลปากร สืบค้นพบและสันนิษฐานว่าเป็นเมืองโบราณสมัยทวารวดี ปัจจุบันนี้บ้านคูเมืองอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแสวงหาไปทางทิศเหนือ ๔ กิโลเมตร และสมัยสุโขทัยก็เข้าใจว่ามีคนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยเช่นกัน สันนิษฐานได้จากวัดร้าง ซึ่งมีอยู่หลายวัด แสดงว่าสร้างในสมัยสุโขทัย ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาระยะต้น ๆ สันนิษฐานว่าอ่างทอง คงเป็นชานเมืองของกรุงศรีอยุธยาเพิ่งจะยกฐานะเป็นเมือง มีชื่อว่า “แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ” เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๑๒๗ โดยในพระราชพงศาวดารได้กล่าวถึงชื่อเมืองวิเศษชัยชาญเป็นครั้งแรกว่า สมเด็จพระนเรศวรเมื่อครั้งยังทรงเป็นมหาอุปราช และสมเด็จพระเอกาทศรถได้เสด็จยกกองทัพไปรบกับพระยาพระสมิที่เมืองสุพรรณบุรี พระองค์ได้เสด็จทางเรือจากกรุงศรีอยุธยา ไปทำพิธีเหยียบชิงชัยภูมิพินไม้ข่มนามที่ตำบลลุมพลี แล้วเสด็จไปประทับที่แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ อันเป็นที่ชุมพล จึงสันนิษฐานว่า เมืองวิเศษชัยชาญ ได้ตั้งเป็นเมืองในแผ่นดินพระมหาธรรมราชา ตัวเมืองวิเศษชัยชาญ สมัยนั้นตั้งอยู่ทางลำน้ำน้อย ซึ่งเป็นที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอวิเศษชัยชาญในปัจจุบัน แต่อยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอวิเศษชัยชาญไปประมาณ ๓ กิโลเมตร หมู่บ้านตรงนั้นปัจจุบันยังเรียกว่า “บ้านจวน” แสดงว่าเป็นที่ตั้งจวนเจ้าเมืองเดิม ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี ได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแห ตรงวัดไชยสงคราม (วัดกระเซา) ฝั่งขวาหรือฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาในท้องที่อำเภอเมืองอ่างทองปัจจุบัน แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าย้ายมาตั้งแต่ พ.ศ.ใด และได้ตั้งชื่อใหม่เป็น “เมืองอ่างทอง” ส่วนเมืองวิเศษชัยชาญยังคงเป็นเมืองอยู่ตลอดมาจนถึง พ.ศ.๒๔๓๙ จึงลดลงเป็นอำเภอเรียกว่า อำเภอไผ่จำศีล ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอวิเศษชัยชาญ จนถึงปัจจุบันนี้

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ประมาณ พ.ศ.๒๕๓๙ ก็ย้ายตัวเมืองอีกครั้งหนึ่ง จากตำบลบ้านแห มาตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ท้องที่อำเภอเมืองอ่างทองฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาจนถึงปัจจุบันนี้ เมืองอ่างทองในสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเป็นสนามรบระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพพม่าหลายครั้ง เฉพาะการรบครั้งสำคัญ ๆ มีดังนี้ เมื่อ พ.ศ.๒๑๒๘ พระเจ้าเชียงใหม่ยกกองทัพมาตั้งอยู่ที่บ้านสระเกศ แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ สมเด็จพระนเรศวรกับพระเอกาทศรถ ยกกองทัพไปถึงตำบลป่าโมก ก็พบทหารพม่าซึ่งส่งมาเที่ยวรังแกราษฎรทางเมืองวิเศษชัยชาญ จึงได้เข้าโจมตีจนทหารพม่าล่าถอยไป พระเจ้าเชียงใหม่จึงจัดกองทัพยกลงมา สมเด็จพระนเรศวรจึงดำรัสสั่งให้พระราชมนูคุมกองทัพขึ้นไปลาดตระเวน กองทัพพระราชมนูไปปะทะกับกองทัพพม่าที่บ้านบางแก้ว สมเด็จพระนเรศวรเสด็จขึ้นไปถึงบ้านแห จึงดำรัสให้ข้าหลวงขึ้นไปสั่งให้พระราชมนูให้ทำเป็นล่าทัพถอยกลับ แล้วพระองค์กับพระอนุชาที่จะโอบล้อมรุกไล่ทัพพม่าแตกทั้งทัพหน้าและทัพหลวง จนถึงที่ตั้งทัพพระเจ้าเชียงใหม่ที่บ้านสระเกศ กองทัพพระเจ้าเชียงใหม่จึงแตกพ่ายกลับไป ปัจจุบันบ้านสระเกศเปลี่ยนเป็น ตำบลไชยภูมิ ขึ้นอยู่กับอำเภอไชโย สำหรับบ้านแหและบ้านบางแก้ว เป็นตำบลของอำเภอเมืองอ่างทองในปัจจุบัน พ.ศ.๒๑๓๐ คราวพระเจ้ากรุงหงสาวดียกกองทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยา ทหารไทยได้เอาปืนใหญ่ลงเรือสำเภาขึ้นไประดมยิงค่ายหลวงของพระเจ้าหงสาวดี จนพระเจ้าหงสาวดีทนไม่ไหวต้องรีบถอยทัพหลวงกลับขึ้นไปตั้งที่ป่าโมก สมเด็จพระนเรศวรกับสมเด็จพระเอกาทศรถก็เสด็จโดยขบวนทัพเรือตามตี กองทัพหลวงของพระเจ้าหงสาวดีไปจนถึงป่าโมก จนพม่าแตกพ่ายถอยทัพกลับไป (ป่าโมกที่กล่าวนี้ ปัจจุบันเป็นอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง)

เนื่องจากจังหวัดอ่างทองสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเป็นยุทธภูมิระหว่างทหารไทยกับทหารพม่าหลายครั้ง จึงมีบรรพบุรุษของชาวจังหวัดอ่างทอง ได้สร้างวีรกรรมอันกล้าหาญในการรบกับพม่าที่สมควรยกย่องเทิดทูน เป็น “วีรชนของชาวจังหวัดอ่างทอง” ก็คือ นายดอก ชาวบ้านกรับ และนายทองแก้ว ชาวบ้านโพธิ์ทะเล แห่ง แขวงเมืองวิเศษชัยชาญทั้งสองได้ไปพร้อมกับผู้รักชาติชาวไทยอีก ๔๐๐ คนเศษ สู้รบกับพม่าอยู่ที่ค่ายบางระจัน ซึ่งสมัยนั้นอยู่ในแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ (ปัจจุบันคือ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี) วีรกรรมอันกล้าหาญ ชชาญชัยของนักรบไทยค่ายบางระจันสมัยนั้นเป็นที่ประทับใจ และภาคภูมิใจอยู่ในหัวใจของคนไทยทุกคน ตลอดจนทุกวันนี้ ประชาชนชาวจังหวัดอ่างทองจึงพร้อมใจกันสร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่นายดอกและ นายทองแก้ว ไว้ที่บริเวณวัดวิเศษชัยชาญ อำเภอวิเศษชัยชาญ โดยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยาม มกุฎราชกุมารทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถ บพิตร (รัชกาลที่ ๙) เสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบพิธีเปิดอนุสาวรีย์นายดอก นายทองแก้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๐

สำหรับประวัติคำว่า “อ่างทอง” พระยาโบราณราชธานินทร์ (พร เดชคุปต์) สมุหเทศาภิบาลมณฑล อยุธยาสันนิษฐานว่ามาจากชื่อ “บางทองคำ” และแม่น้ำประจำทอง ซึ่งอยู่บริเวณที่ตึกศาลากลางจังหวัด อ่างทองในปัจจุบัน แต่ก็มีผู้สันนิษฐานอีกว่า น่าจะเป็นเพราะเมืองอยู่ที่ลุ่ม มีลักษณะคล้ายอ่าง และเป็นอู่น้ำอู่น้ำ ซึ่งในสมัยโบราณถือกันว่าดินแดนใด ถ้าอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ก็เปรียบเสมือนเป็นขุมทรัพย์ เป็นเมืองเงิน เมืองทอง การตั้งชื่อเมืองอ่างทอง น่าจะมาจากลักษณะพื้นที่และความอุดมสมบูรณ์

๒. สภาพทั่วไป

จังหวัดอ่างทอง ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางของประเทศไทย เป็นเมืองอู่น้ำอู่น้ำที่มีความสำคัญ ต่อเศรษฐกิจของชาติมาเป็นเวลาช้านาน ผลิตผลด้านการเกษตรโดยเฉพาะข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถส่งไปขาย ยังต่างประเทศได้มาก ทำรายได้เลี้ยงประชากรและใช้ในการพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าตลอดมา แม่น้ำ เจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายที่ให้ความอุดมสมบูรณ์ ไหลผ่านพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง ซึ่งเริ่มต้นจากจังหวัด นครสวรรค์ลงไปถึงจังหวัดสมุทรปราการ ประชาชนส่วนมากตามพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง จึงประกอบอาชีพทำนา กล่าวได้ว่าภูมิประเทศเป็นตัวกำหนดอาชีพ ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของเมืองอย่างสำคัญ

๓. ลักษณะทางกายภาพ

๓.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางของประเทศไทย ณ เส้นรุ้งที่ ๑๔°-๓๕'-๑๒" องศาเหนือ เส้นแวงที่ ๑๐๐°-๒๗'-๒๒" องศาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย) ระยะทางประมาณ ๑๐๕ กิโลเมตร และเส้นทางตามลำแม่น้ำเจ้าพระยาถึงตลาดท่าเตียน ระยะทางประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร มีรูปร่างลักษณะคล้ายรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีส่วนกว้างตามแนวทิศตะวันออก ถึงทิศตะวันตก และส่วนยาวตามแนวทิศเหนือถึงทิศใต้ใกล้เคียงกันประมาณ ๔๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ ๙๖๘.๓๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๐๕,๒๓๒.๕ ไร่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอค่ายบางระจัน อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอผักไห่ และอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางปะหัน อำเภอมหาสาร และอำเภอบ้านแพรก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก และอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

๓.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่าง ไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย คือแม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย โดยแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านจังหวัดอ่างทองจากทิศเหนือไปทิศใต้ ระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ซึ่งกระแสน้ำจะไหลผ่านอำเภอค่ายบางระจัน อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี และผ่านพื้นที่อำเภอไชโย อำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอป่าโมก จากนั้นไหลเข้าสู่เขตท้องที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนแม่น้ำน้อยเป็นแม่น้ำที่แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านจังหวัดอ่างทองจากทิศตะวันออกไปทิศใต้ ไหลผ่านจังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี และผ่านเข้าสู่เขตจังหวัดอ่างทองที่ตำบลองครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง ไหลผ่านอำเภอวิเศษชัยชาญ แล้วไหลออกจากจังหวัดอ่างทองที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ แล้วเข้าสู่พื้นที่อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทองประมาณ ๕๐ กิโลเมตร นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวัดอ่างทองยังมีคลองธรรมชาติ และคลองที่ได้ทำการขุดขึ้นอีกหลายสายเชื่อมโยงระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย เพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภค รวมถึงเพื่อการระบายน้ำ

๓.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ร้อนชื้น ดังนั้น ภูมิอากาศจึงเป็นแบบฝนเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลจากลมบกลมทะเล และมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลออกได้ ๓ ฤดู คือ

๑) ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้ง จะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงนี้ แต่เนื่องจากจังหวัดอ่างทองอยู่ในภาคกลาง อิทธิพลของบริเวณความกดอากาศสูงจาก

ประเทศจีนที่แผ่ลมมาปกคลุมในช่วงฤดูหนาวจะช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีอากาศหนาวเย็นช้ากว่าสองภาคดังกล่าว โดยเริ่มมีอากาศหนาวเย็นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไป ซึ่งอากาศหนาวที่สุดจะอยู่ระหว่างเดือนธันวาคมและเดือนมกราคม

๒) ฤดูร้อน เริ่มเมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลง คือประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างจากลมมรสุม ลมที่พัดปกคลุมจะเปลี่ยนเป็นลมใต้หรือลมตะวันออกเฉียงใต้ และจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป และมีฝนตกฟ้าคะนองได้เป็นบางแห่ง โดยจะมีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน

๓) ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องฝนที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพัดผ่านบริเวณภาคกลางและภาคเหนือเป็นลำดับ ในระยะนี้ทำให้มีฝนตกชุกขึ้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปีและเป็นช่วงที่มีความชื้นสูง

๓.๔ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งภายในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง สามารถเดินทางได้โดยรถยนต์ ซึ่งการคมนาคมขนส่งแบ่งออกได้ ดังนี้

๑) การคมนาคมขนส่งจากตัวจังหวัดไปยังอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และจังหวัดใกล้เคียงสามารถเดินทางได้ด้วยรถยนต์โดยสารประจำทาง มีศูนย์กลางการเดินทางที่สถานีจอดรถโดยสารประจำทางจังหวัดอ่างทอง (ตั้งอยู่ที่ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง)

๒) การคมนาคมขนส่งระหว่างจังหวัดต่าง ๆ สามารถเดินทางได้ด้วยรถยนต์โดยสารประจำทาง และรถยนต์ส่วนบุคคล โดยเฉพาะสายกรุงเทพมหานคร - อ่างทอง สามารถเดินทางได้สะดวกถึง ๓ เส้นทาง ดังนี้

- เส้นทางที่ ๑ ใช้เส้นทางสายพหลโยธิน ทางหลวงหมายเลข ๓๒ จากกรุงเทพมหานคร แยกเข้าเส้นทางสายเอเชีย ผ่านอำเภอบางปะอิน - พระนครศรีอยุธยา - อำเภอบางปะหัน - อ่างทอง ระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร

- เส้นทางที่ ๒ ใช้เส้นทางตัดใหม่ ข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า - ตลิ่งชัน เข้าเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ ผ่านจังหวัดนนทบุรี - ปทุมธานี - พระนครศรีอยุธยา - สุพรรณบุรี - อ่างทอง ระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

- เส้นทางที่ ๓ ใช้เส้นทางกรุงเทพมหานคร - ปทุมธานี ผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอบางไทร - อำเภอเสนา - พระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๖๓ และต่อเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ เข้าอำเภอป่าโมก - อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๔๐ กิโลเมตร หรือใช้ทางพิเศษอุดรรัถยา (ทางด่วนสายบางปะอิน - ปากเกร็ด) สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๑๕๔๓

๓) การคมนาคมขนส่งจากจังหวัดอ่างทอง - กรุงเทพมหานคร

- สายที่ ๑๕ กรุงเทพมหานคร - อ่างทอง ระยะทาง ๑๐๘ กิโลเมตร เป็นรถตู้โดยสารของบริษัทขนส่ง จำกัด มีรถบริการวันละ ๔๖ เที่ยว (ไป ๒๓ เที่ยว - กลับ ๒๓ เที่ยว)

- สายที่ ๙๐๒ กรุงเทพมหานคร - อ่างทอง ระยะทาง ๑๐๖ กิโลเมตร เป็นรถตู้โดยสารของบริษัทขนส่ง จำกัด มีรถบริการวันละ ๓๔ เที่ยว (ไป ๑๗ เที่ยว - กลับ ๑๗ เที่ยว) จุดจอดรถ ณ สถานีขนส่งโดยสารประจำทางจังหวัดอ่างทอง

- สายที่ ๙๕๑ กรุงเทพมหานคร - สุพรรณบุรี ระยะทาง ๑๐๖ กิโลเมตร เป็นรถตู้โดยสารของบริษัทขนส่ง จำกัด มีรถบริการวันละ ๘๐ เที่ยว (ไป ๔๐ เที่ยว - กลับ ๔๐ เที่ยว) จุดจอดรถ ณ สถานีขนส่งโดยสารประจำทางจังหวัดอ่างทอง และตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

- สายที่ ๙๕๒ กรุงเทพมหานคร - วิเศษชัยชาญ ระยะทาง ๑๒๘ กิโลเมตร เป็นรถตู้โดยสารของบริษัทขนส่ง จำกัด มีรถบริการวันละ ๓๐ เที่ยว (ไป ๑๕ เที่ยว - กลับ ๑๕ เที่ยว) จุดจอดรถ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

๓.๕ การใช้ที่ดิน

จังหวัดอ่างทองมีพื้นที่ประมาณ ๙๖๘.๓๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่ จำแนกการใช้ประโยชน์ ดังนี้

ตารางแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกตามรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	การเกษตร	ที่อยู่อาศัย	แหล่งน้ำ
เมืองอ่างทอง	๖๔,๒๗๙	๕๒,๘๓๑	๑๐,๔๗๒	๔๗๖
ไชโย	๔๕,๒๐๔	๒๗,๑๗๗	๑๗,๗๘๒	๒๔๕
ป่าโมก	๕๐,๕๓๔	๑๘,๐๘๘	๓๒,๒๘๓	๑๖๓
โพธิ์ทอง	๑๓๗,๑๓๔	๑๒๕,๕๒๖	๑๐,๔๗๗	๑,๑๓๐
แสวงหา	๑๑๓,๓๓๘	๗๗,๑๑๒	๓๕,๕๓๒	๖๙๔
วิเศษชัยชาญ	๑๔๐,๔๓๙	๑๑๓,๓๓๓	๒๖,๐๘๕	๑,๐๒๑
สามโก้	๕๔,๓๐๖	๔๓,๗๙๐	๑๐,๑๒๑	๓๙๔
รวม	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๗,๘๕๗	๑๔๓,๒๕๓	๔,๑๒๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๐)

๓.๖ พื้นที่ป่าไม้

สภาพทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่ที่ใช้เพื่อการเกษตรมาตั้งแต่ดั้งเดิม พื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองทั้งสิ้น จำแนกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนและของส่วนราชการต่าง ๆ จึงไม่มีพื้นที่ที่เป็นป่าไม้ สวนรุกขชาติ อุทยาน วนอุทยานแต่อย่างใด

๔. ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๔.๑ การปกครอง

จังหวัดอ่างทอง มีเนื้อที่ประมาณ ๙๖๘.๓๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๗ อำเภอ ได้แก่

- อำเภอเมืองอ่างทอง ๔๙๒.๐๔๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๔,๒๗๘.๗๕ ไร่
- อำเภอไชโย ๗๒.๓๒๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๕,๒๐๓.๗๕ ไร่
- อำเภอป่าโมก ๘๐.๘๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๐,๕๓๓.๗๕ ไร่
- อำเภอโพธิ์ทอง ๒๒๔.๗๐๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๔๐,๔๓๘.๗๕ ไร่
- อำเภอแสวงหา ๒๒๔.๗๐๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๓๗,๑๓๓.๗๕ ไร่
- อำเภอวิเศษชัยชาญ ๑๘๑.๓๔๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๓,๓๓๘.๑๓ ไร่
- อำเภอสามโก้ ๘๖.๘๘๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๔,๓๐๕.๖๓ ไร่

นอกจากนี้ จังหวัดอ่างทองได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๗๓ ตำบล ๕๑๓ หมู่บ้าน มี **ราชการบริหารส่วนภูมิภาค** ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอวิเศษชัยชาญ และ อำเภอสามโก้ **ราชการบริหารส่วนกลาง** ประกอบด้วย ๓๗ ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๑ หน่วยงาน และ**ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น** ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๐ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๓ แห่ง

ตารางแสดงลักษณะของเขตการปกครองและพื้นที่จำแนกตามรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ลักษณะของเขตการปกครอง			
		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.
เมืองอ่างทอง	๑๐๒.๘๔๖	๑๔	๘๑	๓	๘
ไชโย	๓๒.๓๒๖	๙	๕๑	๒	๓
ป่าโมก	๘๐.๘๕๔	๘	๔๗	๑	๖
โพธิ์ทอง	๒๑๙.๔๑๔	๑๕	๑๑๐	๕	๙
แสวงหา	๑๘๑.๓๔๑	๗	๖๑	๒	๖
วิเศษชัยชาญ	๒๒๔.๗๐๒	๑๕	๑๒๖	๗	๙
สามโก้	๘๖.๘๘๙	๕	๓๗	๑	๒
รวม	๙๖๘.๓๗๒	๗๓	๕๑๓	๒๑	๔๓

แผนภาพแสดงลักษณะของเขตการปกครองและพื้นที่จำแนกตามรายอำเภอและตำบล

๔.๒ ประชากร

จำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๘๒,๐๒๗ คน เป็นชาย ๑๓๕,๒๐๓ คน หญิง ๑๔๖,๘๒๔ คน ประชากรอาศัยอยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองอ่างทอง ร้อยละ ๒๐.๐๓ และอำเภอโพธิ์ทอง ร้อยละ ๑๙.๐๔ อำเภอที่ประชากรน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอสามโก้ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๖

จำนวนครัวเรือนในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๙๗,๓๔๒ ครัวเรือน อำเภอที่มีครัวเรือนมากที่สุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ รองลงมาคืออำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก อำเภอไชโย และอำเภอสามโก้ ตามลำดับ

ตารางแสดงจำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		
		ชาย	หญิง	รวม
อำเภอเมืองอ่างทอง	๒๒,๓๗๗	๒๖,๙๒๑	๒๙,๕๖๕	๕๖,๔๘๖
อำเภอวิเศษชัยชาญ	๒๒,๘๖๒	๓๑,๘๖๒	๓๔,๖๐๖	๖๖,๔๖๘
อำเภอโพธิ์ทอง	๑๘,๑๒๕	๒๕,๖๒๓	๒๘,๐๙๐	๕๓,๗๑๓
อำเภอป่าโมก	๙,๙๘๐	๑๓,๖๓๒	๑๔,๗๖๖	๒๘,๓๙๘
อำเภอแสวงหา	๑๐,๗๕๐	๑๖,๙๙๘	๑๗,๘๑๒	๓๔,๘๑๐
อำเภอไชโย	๗,๒๐๗	๑๐,๙๘๗	๑๑,๘๗๒	๒๒,๘๕๙
อำเภอสามโก้	๖,๐๔๑	๙,๒๓๐	๑๐,๑๑๓	๑๙,๓๔๓
รวม	๙๗,๓๔๒	๑๓๕,๒๐๓	๑๔๖,๘๒๔	๒๘๑,๐๒๗

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๐)

๕. ด้านเศรษฐกิจ

๕.๑ สภาพเศรษฐกิจ

จังหวัดอ่างทองเป็น “อู่ข้าว-อู่น้ำ” ที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองอยู่ในฐานะที่สามารถเลี้ยงตนเองได้เป็นอย่างดี ในแง่ของอาหารและแรงงาน “ข้าว” เป็นผลผลิตที่สำคัญที่ส่งออกของจังหวัด โครงสร้างของจังหวัดอ่างทองที่สำคัญขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่ง การขายปลีก และสาขาอื่น ๆ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การที่โครงสร้างด้านเศรษฐกิจของจังหวัดผูกพันอยู่กับการเกษตรเป็นหลัก ทำให้จังหวัดอ่างทองมีอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจต่ำ

๕.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ของจังหวัดอ่างทองในปี ๒๕๕๘ เท่ากับ ๙๐,๔๘๗ ล้านบาท ลดลงจากที่ผ่านมา ๗,๘๓๓ ล้านบาท รายได้เฉลี่ย/คน/ปี ๒๓,๓๓๘ บาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา ๑,๙๕๒ บาท

ตารางแสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร
จำแนกเป็นรายปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘p

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) หน่วย:ล้านบาท	รายได้เฉลี่ย/คน/ปี หน่วย:บาท
๒๕๕๑	๖๙,๒๔๐	๑๘,๑๐๗
๒๕๕๒r	๗๙,๘๓๔	๒๐,๖๙๒
๒๕๕๓r	๗๗,๖๐๘	๑๙,๙๒๖
๒๕๕๔r	๗๒,๐๑๗	๑๘,๓๐๘
๒๕๕๕r	๘๐,๘๓๔	๒๐,๖๓๐
๒๕๕๖r	๑๐๗,๒๙๖	๒๗,๕๐๒
๒๕๕๗r	๙๘,๓๒๐	๒๕,๒๘๐
๒๕๕๘p	๙๐,๔๘๗	๒๓,๓๓๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๐)

ทั้งนี้ในการพิจารณาข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product) นั้น มีข้อจำกัดคือ ข้อมูลปี ๒๕๕๒-๒๕๕๗ มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (r = revised) และปี ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลค่ารายปี (p= preliminary) ที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

๕.๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอ่างทอง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอ่างทอง ภาคการเกษตร ในปี ๒๕๕๘ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๖,๕๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด โดยมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๖.๓๑ เป็นผลสืบเนื่องจากเกษตรกรประสบปัญหาภัยแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร ประกอบกับรัฐบาลณรงค์ให้งดทำนาปรังส่งผลให้ปริมาณผลผลิตข้าวลดลง และเกษตรกรของจังหวัดอ่างทองสามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอ่างทองภาคการเกษตรอยู่ในช่วงขาลง ๓ ปีต่อเนื่อง ทั้งนี้ภาคการเกษตรในปี ๒๕๕๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๕,๑๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๓.๓๖

ตารางแสดงร้อยละของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๘

สาขาการผลิต	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
					๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
ภาคเกษตร	๖,๕๘๓	๖,๓๙๗	๕,๑๒๔	๖,๕๘๓	๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๖,๓๕๘	๖,๑๕๐	๔,๘๗๙	๖,๓๕๘	๒๔.๓๓	๒๐.๙๑	๑๔.๔๙
การประมง	๒๒๕	๒๔๗	๒๔๕	๒๒๕	๐.๙๘	๑.๐๕	๑.๑๕
ภาคนอกเกษตร	๒๐,๙๑๙	๑๘,๘๘๓	๑๘,๒๑๔	๒๐,๙๑๙	๗๔.๖๙	๗๘.๐๕	๘๔.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑,๑๙๙	๑,๑๕๓	๑,๒๕๔	๑,๑๙๙	๔.๕๖	๕.๓๗	๘.๒๙
อุตสาหกรรม	๕,๑๘๒	๔,๖๖๑	๓,๘๐๓	๕,๑๘๒	๑๘.๔๔	๑๖.๓๐	๒๐.๐๓
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	๕๑๐	๕๓๒	๖๐๗	๕๑๐	๒.๑๑	๒.๖๐	๒.๕๙
การก่อสร้าง	๒,๒๙๐	๒,๙๗๗	๔,๕๓๓	๒,๒๙๐	๓.๑๕	๓.๖๖	๔.๒๕
การขายส่ง การขายปลีก	๓,๖๑๓	๓,๖๔๖	๓,๗๙๗	๓,๖๑๓	๑๔.๔๒	๑๖.๒๗	๑๒.๗๕
โรงแรมและภัตตาคาร	๑๙	๒๑	๒๕	๑๙	๐.๐๘	๐.๑๑	๐.๑๔
การขนส่ง และการคมนาคม	๑,๒๑๑	๑,๒๓๐	๑,๒๑๐	๑,๒๑๑	๔.๘๗	๕.๑๙	๕.๕๖
ตัวกลางทางการเงิน	๑,๒๙๙	๑,๔๓๙	๑,๕๗๓	๑,๒๙๙	๕.๖๙	๖.๗๔	๘.๐๓
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	๙๒๖	๘๔๓	๖๗๕	๙๒๖	๓.๓๔	๒.๘๙	๓.๑๒
การบริหารราชการแผ่นดิน	๑,๕๔๑	๑,๓๑๖	๑,๐๕๘	๑,๕๔๑	๕.๒๐	๔.๕๓	๕.๑๓
การศึกษา	๑,๙๗๐	๒,๐๑๓	๒,๐๔๙	๑,๙๗๐	๗.๙๖	๘.๗๘	๘.๒๔
การบริหารด้านสุขภาพและสังคม	๗๒๐	๗๗๑	๘๕๕	๗๒๐	๓.๐๕	๓.๖๖	๔.๑๕
การให้บริการชุมชน	๓๔๐	๓๕๙	๓๕๒	๓๔๐	๑.๔๒	๑.๕๑	๑.๕๙
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๑๐๑	๑๐๑	๑๐๔	๑๐๑	๐.๔๐	๐.๔๔	๐.๔๙
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๗,๕๐๒	๒๕,๒๘๐	๒๓,๓๓๘	๒๗,๕๐๒	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๐)

๕.๔ ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๐

เศรษฐกิจจังหวัดอ่างทองในปี ๒๕๖๐ คาดการณ์ว่าขยายตัวจากปี ๒๕๕๙ โดยปัจจัยที่มีผลทำให้เศรษฐกิจจังหวัดอ่างทองในปีนี้อาศัยขยายตัวมีผลมาจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร การใช้สารชีวภัณฑ์ เกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด ด้านอุปทาน ภาคเกษตร คือ เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการผลิตสินค้าสินค้าเกษตร และ ด้านอุปสงค์ ได้แก่ นโยบายของผู้อำนวยการจังหวัดด้วยการรณรงค์การลดการใช้สารเคมีในระบบการผลิตสินค้าเกษตร สร้างแบรนด์ “อ่างทอง

ครัวกรุงเทพฯ” จัดกิจกรรม ส่งเสริมการขาย ปรงและสาธิตการทำอาหารจากผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดอ่างทอง

- **ด้านอุปทาน (Supply)** คาดว่าขยายตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ พิจารณาจากต้นทุนการผลิตสินค้าที่เปลี่ยนแปลงลดลง และราคาสินค้าเกษตรที่ไม่สูง ทำให้คำสั่งซื้อสินค้าเกษตรของจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคบริการและการท่องเที่ยว คาดว่าขยายตัว เนื่องจากมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม สะอาด และปลอดภัย เพื่อสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น

- **ด้านอุปสงค์ (Demand)** คาดว่าขยายตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ พิจารณาจากด้านการใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าขยายตัว เนื่องจากนโยบายของภาครัฐเพื่อการแก้ไขปัญหาสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน หรือปัญหาที่เกิดขึ้นตามความต้องการของพื้นที่ ควบคู่กับแนวทางของประชารัฐกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการเบิกจ่ายภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง (งบ ๖๐ เพิ่มเติม) ก่อให้เกิดเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น

- **เสถียรภาพเศรษฐกิจ (Stability)** ภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๕๙ คาดว่าขยายตัว ด้านการจ้างงาน คาดว่าขยายตัวเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัด

๕.๕ ภาคการเกษตร

๕.๕.๑ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

จังหวัดอ่างทอง มีพื้นที่ทั้งหมด ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่ เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชที่สำคัญของประเทศ โดยจังหวัดอ่างทองเป็น ๑ ใน ๗ จังหวัดที่ไม่มีพื้นที่ป่าไม้หรือป่าสงวนแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทองมีพื้นที่การเกษตร ๔๕๘,๖๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๙ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจำแนกดังนี้

ตารางแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๕๙

ปี	เนื้อที่ทั้งหมด	ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น	สวนผัก ไม้ดอก/ไม้ประดับ	ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ	ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร
๒๕๕๙	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๘,๘๓๔	๓๓๙,๑๙๐	๑๐,๑๒๙	๓๙,๖๔๕	๒๐,๕๐๓	๙,๓๖๗	๑๘๖,๓๙๙
๒๕๕๐	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๔,๖๕๙	๓๓๕,๘๐๙	๑๐,๐๒๘	๓๙,๒๕๐	๒๐,๒๙๘	๙,๒๗๔	๑๙๐,๕๗๔
๒๕๕๑	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๑,๔๙๖	๓๓๓,๒๔๘	๙,๙๕๒	๓๘,๙๕๐	๒๐,๑๔๔	๙,๒๐๓	๑๙๓,๗๓๗
๒๕๕๒	๖๐๕,๒๓๓	๓๙๖,๗๐๐	๓๒๑,๒๖๕	๙,๕๙๔	๓๗,๕๕๐	๑๙,๔๑๙	๘,๘๗๒	๒๐๘,๕๓๓
๒๕๕๓	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๒,๗๔๐	๓๔๒,๓๕๔	๑๐,๒๒๓	๔๐,๐๑๕	๒๐,๖๙๔	๙,๔๕๔	๑๘๒,๔๙๓
๒๕๕๔	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๒,๗๔๐	๓๔๒,๓๕๔	๑๐,๒๒๓	๔๐,๐๑๕	๒๐,๖๙๔	๙,๔๕๔	๑๘๒,๔๙๓
๒๕๕๕	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๔,๕๗๒	๓๔๓,๘๓๗	๑๐,๒๖๘	๔๐,๑๘๘	๒๐,๗๘๔	๙,๔๙๕	๑๘๐,๖๖๑
๒๕๕๖	๖๐๕,๒๓๓	๔๘๑,๒๕๕	๓๘๙,๗๔๒	๑๑,๖๓๙	๔๕,๕๕๓	๒๓,๕๕๘	๑๐,๗๖๓	๑๒๓,๙๗๘
๒๕๕๗	๖๐๕,๒๓๓	๔๗๐,๓๖๔	๓๘๐,๙๒๒	๑๑,๓๗๕	๔๔,๕๒๓	๒๓,๐๒๕	๑๐,๕๑๙	๑๓๔,๘๖๙
๒๕๕๘	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๘,๕๖๘	๓๗๑,๓๗๐	๑๑,๐๙๐	๔๓,๔๐๖	๒๒,๔๔๘	๑๐,๒๕๖	๑๔๖,๖๖๕
๒๕๕๙	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๗,๘๕๗	๓๖๘,๙๑๕	๑๔,๒๔๗	๔๓,๑๓๙	๑๒,๒๕๔	๑๙,๓๐๒	๑๔๗,๑๗๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๐)

ตารางแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรจำแนกตามรายอำเภอ

อำเภอ	ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	นาข้าว	พืชไร่	สวนผักไม้ดอก/ไม้ประดับ	ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ
เมืองอ่างทอง	๕๒,๘๓๑	๔๔,๑๑๐	๕๓๑	๕,๐๔๐	๒,๓๔๑
ไชโย	๒๗,๑๗๗	๒๒,๐๗๖	๔๗	๒,๘๙๑	๑,๔๐๔
ป่าโมก	๑๘,๐๘๘	๘,๗๙๕	๕,๒๗๑	๓,๔๒๙	๓๑๑
โพธิ์ทอง	๑๒๕,๕๒๖	๙๔,๕๐๑	๘,๓๙๘	๙,๘๐๖	๓,๖๗๗
แสวงหา	๗๗,๑๑๒	๕๙,๕๕๓	-	๑๑,๔๗๗	๒,๕๘๓
วิเศษชัยชาญ	๑๑๓,๓๓๓	๑๐๒,๖๐๓	-	๖,๔๖๗	๖๓๐
สามโก้	๔๓,๗๙๐	๓๗,๒๗๘	-	๔,๐๒๙	๑,๓๐๗
รวม	๔๕๗,๘๕๗	๓๖๘,๙๑๕	๑๔,๒๔๗	๔๓,๑๓๙	๑๒,๒๕๔

๕.๕.๒ การปลูกพืช

พืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง คือ ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวทั้งสิ้น จำนวน ๖๗๒,๒๖๘ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓๗๓,๔๘๒ ไร่ และข้าวนาปรัง จำนวน ๒๙๘,๗๘๖ ไร่ ด้วยสภาพดินค้ำน้ำชุ่ม เกษตรกรของจังหวัดอ่างทองสามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ ถึงแม้ว่าผลผลิตที่ได้จะเป็นข้าวเบา แต่ด้วยความต้องการของตลาดมูลค่าการจำหน่ายข้าวก็ไม่แตกต่างกันในยามแล้งหรือน้ำหลาก โดยพันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกมีหลายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ กข ๓๑ (พุ่มธानी ๘๐) พุ่มธानी ๑ สุพรรณบุรี ๑ พิษณุโลก ๒ สุพรรณบุรี ๓ กข ๒๙ (อ่างทอง ๘๐) อ่างทอง ๑ พันธุ์ที่ปลูกกันมากที่สุดได้แก่ พันธุ์ กข ๓๑ (พุ่มธानी ๘๐) กข ๔๑ และ กข ๔๗

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามการทำนา พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘

(ปริมาณ : ต้น) และ (มูลค่า : ล้านบาท)

ทำนาข้าว	ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ข้าวนาปี	๑๓๕,๔๕๙.๗๖	๑,๖๙๓.๒๕	๓๑๗,๔๑๐.๕๒	๓,๙๖๗.๖๓	๒๘๘,๑๗๖.๖๒	๒,๑๖๑.๓๒
ข้าวนาปรัง	๓๒๔,๖๕๙.๑๘	๔,๐๕๘.๒๔	๒๕๔,๑๐๑.๑๖	๓,๑๗๖.๒๖	๒๒๒,๓๒๑.๔๔	๑,๖๖๗.๔๑

นอกจากนี้ยังพบว่า ผลไม้และไม้ยืนต้น ก็ยังสามารถทำรายได้ให้แก่เกษตรกรของจังหวัดอ่างทอง โดยไม้ผลที่ขึ้นชื่อของจังหวัดอ่างทอง คือ มะม่วง ที่เป็นผลผลิตจากอำเภอสามโก้ ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ดอน ไม่มีน้ำท่วมขัง ดินร่วนซุย ทำให้เนื้อของมะม่วงกรอบ หวาน ลูกใหญ่ ได้ราคาประมาณกิโลกรัมละ ๗๐-๙๐ บาท รองลงมา คือ กัลยน้ำว้า ส่วนใหญ่เป็นการปลูกตามสวนหลังบ้านเกือบทั้งจังหวัดอ่างทอง เนื่องจากลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มอู่น้ำ ทำให้ผลผลิตที่ได้สูง ๑ เครือ มากกว่า ๓๐ หวี ยิ่งไปกว่านั้น เกษตรกรพลิกโอกาสจากปัจจัยที่มีการส่งเสริมให้ใช้วัสดุธรรมชาติในการทำบรรจุภัณฑ์ ใบตอง จึงเป็นผลผลิตที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างดี กิโลกรัมละ ๑๐-๑๕ บาท

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามตามพืชยืนต้นที่สำคัญ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘

(ปริมาณ : ตัน) และ (มูลค่า : ล้านบาท)

พืชยืนต้น	ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
มะม่วง	๑๑,๖๙๒.๓๖	๒๑๖.๓๑	๑๓,๘๘๗.๕๒	๒๗๖.๓๖	๑๓,๑๗๒.๗๘	๒๓๗.๑๑
กล้วยน้ำว้า	๗,๕๖๑.๙๙	๕๒.๙๓	๑๔,๑๐๐.๔๖	๑๓๖.๗๗	๑๓,๑๓๕.๔๙	๑๓๑.๓๕
มะพร้าว	๑,๑๖๖.๕๙	๙.๙๒	๑,๔๒๙.๔๐	๒๑.๔๔	๗๕๑.๓๖	๑๙.๕๕
มะนาว	๘๒๗.๑๙	๑๖.๕๔	๔๑๖.๙๘	๙.๐๙	๔๐๑.๓๔	๑๒.๘๔
พืชยืนต้นอื่น ๆ	๑๒๗๕.๗๙	๘.๔๖	๑๒๑๙.๕๙	๒๑.๕๘	๕๑๗.๐๒	๑๐.๔๒

สำหรับพืชไร่ เป็นพืชทางเลือกของเกษตรกรในช่วงแล้ง เนื่องจากระหว่างที่รอฤดูกาลปลูกข้าว เกษตรบางส่วนที่ไม่ปลูกข้าวนาปรัง เพราะที่ดินทางการเกษตรของตนเองมีน้ำน้อย ก็หันมาปลูกพืชไร่ เช่น พืชตระกูลถั่ว เพื่อเป็นการปรับปรุงสภาพดิน ข้าวโพดกินฝัก อ้อยโรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้ อ้อยโรงงานที่ปลูกในจังหวัดอ่างทอง มีระดับความหวาน ๑๐ ซีซีเอส ทำให้อุตสาหกรรมน้ำตาลเข้ามาต่อยอดจากเกษตรกรด้วยการสนับสนุนจากโรงงานน้ำตาลจูงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่การเพาะปลูกเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ดีเกี่ยวกับพืชไร่ของเกษตรกรซึ่งเป็นพืชทางเลือก ระหว่างที่รอฤดูกาลปลูกข้าวนาปีเท่านั้น ด้วยการขาดองค์ความรู้ของเกษตรกรที่แท้จริงเกี่ยวกับการปลูกอ้อย จึงทำให้เกษตรกรไม่มีความนิยมในการเพาะปลูกอ้อยโรงงาน

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามตามพืชไร่ที่สำคัญ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘

(ปริมาณ : ตัน) และ (มูลค่า : ล้านบาท)

พืชไร่	ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
อ้อย	๑๕๔,๓๐๖.๐๐	๑๘๑.๖๒	๘๖,๕๔๙.๒๕	๑๐๑.๘๗	๓๐,๐๙๑.๑๒	๓๐.๐๙
ข้าวโพด/ฝักสด	๑,๐๑๓.๓๒	๑๖.๗๒	๖๓๓.๔๗	๘.๙๖	๖๖๕.๙๖	๙.๙๙
ข้าวโพดหวาน	๑๐.๒๐	๐.๑๐	๕.๑๐	๐.๐๘	๑.๗๗	๐.๐๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

เมื่อพิจารณาปัจจัยแวดล้อมทางการเกษตรที่เกี่ยวข้อง ประโยชน์ของ “เกษตรกรทฤษฎีใหม่” ประชาชนพออยู่พอกินในระดับประหยัด เลี้ยงตนเองได้ ไม่อดอยากตามหลักปรัชญา "เศรษฐกิจพอเพียง" ในหน้าแล้งก็สามารถนำน้ำที่เก็บกักไว้ในสระมาปลูกพืชที่ใช้ใช้น้ำน้อย เช่น ถั่วต่าง ๆ ได้ โดยไม่ต้องอาศัยชลประทาน ในปีที่ฝนตกตามฤดูกาลก็สามารถสร้างรายได้ให้ร่ำรวยได้ ในกรณีที่เกิดอุทกภัยก็สามารถฟื้นตัวและช่วยตัวเองได้ในระดับหนึ่ง โดยราชการไม่ต้องช่วยเหลือมากนัก คริวเรือนเกษตรกรส่วนมากในจังหวัดอ่างทอง จึงใช้พื้นที่ถือครองการเกษตรในการปลูกพืชแบบปะปน พืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกตาม “เกษตรกรทฤษฎีใหม่” เช่น ข่า มะเขือเปราะ แตงกวา ชะอม บวบ พริกชี้หูสวน เป็นต้น ซึ่งพืชผักเหล่านี้ใช้พื้นที่เพาะปลูกเพียงเล็กน้อยและเป็นพืชที่มีความจำเป็นต่อการปรุงรสชาติอาหารสำหรับไทย

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามตามพืชผักที่สำคัญ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๘

(ปริมาณ : ตัน) และ (มูลค่า : ล้านบาท)

พืชผัก	ปี ๒๕๕๖		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ข่า	๑๖,๑๖๘.๔๒	๒๔๒.๕๓	๔,๖๗๒.๔๔	๑๐๐.๙๒	๖,๑๓๖.๖๕	๑๓๕.๐๑
มะเขือเปราะ	๓,๖๓๗.๐๑	๗๒.๗๔	๓,๔๒๓.๘๕	๖๕.๐๕	๒,๒๗๗.๖๐	๕๐.๑๑
แตงกวา	๑,๑๑๑.๑๒	๑๔.๔๔	๖๘๘.๔๗	๑๓.๗๗	๒,๔๖๘.๖๑	๔๙.๓๗
ชะอม	๖๔๑.๓๒	๑๔.๑๑	๗๓๖.๕๒	๑๔.๗๓	๑,๗๔๕.๗๗	๔๐.๑๕
บวบ	๖๐๗.๑๖	๗.๘๙	๔๓๘.๙	๖.๒๓	๙๘๔.๖๑	๑๙.๖๙
พริกชี้หูสวน	๕๗๙.๘๔	๓๓.๐๕	๔๑๓.๙๔	๒๐.๒๘	๔๑๑.๒๕	๑๙.๗๔
ถั่วฝักยาว	๑,๐๖๖.๘๗	๒๑.๓๔	๖๕๑.๔๑	๑๗.๓๙	๘๗๔.๒๗	๑๗.๔๙
เห็ดนางฟ้า	๒๐๒.๔๔	๗.๒๓	๒๕๑.๙๕	๘.๔๗	๒๘๗	๑๗.๒๒
พริกชี้หูเม็ดใหญ่	๔๗๐.๓๒	๒๕.๘๗	๕๘๗.๐๓	๑๖.๑๔	๓๙๗.๔๔	๑๓.๙๑
ดอกขจร	๒๔๖.๔	๘.๖๒	๗๘.๘๑	๒.๗๖	๓๓๖.๓๗	๑๑.๗๗
กะเพรา	๙๙๔.๙๘	๑๔.๙๒	๘๓๗.๙๕	๑๑.๗๓	๖๑๑.๑๕	๑๑.๖๑
ฟัก / แพง	๓๔๑.๙	๒.๐๕	๑๒๑.๓๖	๑.๘๒	๒๖๐.๘๗	๖.๕๒
แค	๒๒๗.๖๕	๓.๔๑	๑๒๗.๐๘	๒.๒๙	๓๑๙.๔๓	๔.๗๙
มะกรูด	๕๐.๘๗	๐.๘๖	๕๑.๙๗	๐.๘๗	๑๒๑.๓	๓.๑๕
กระเจียบเขียว	๙๐.๗	๑.๐๙	๒๓.๙๘	๐.๕	๑๘๓.๓๖	๓.๔๘
ตะไคร้	๑๕๗.๕๑	๓.๑๕	๗๘.๓๒	๑.๔๙	๒๑๘.๔๓	๓.๔๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

๕.๕.๓ การปศุสัตว์

ปศุสัตว์ เป็นส่วนหนึ่งของภาคเกษตรที่สำคัญรองจากการปลูกพืช มีการเลี้ยงเพื่อการบริโภคเพื่อการใช้งาน และที่สำคัญคือในเชิงพาณิชย์ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดไข่ นกกระทา สุกร และโคเนื้อ การปริมาณการเลี้ยงและราคาจำหน่ายหน้าฟาร์มมีแนวโน้มลดลงตามอุปสงค์ อุปทานของผู้บริโภค

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามชนิดสัตว์ที่สำคัญ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

(มูลค่า : ล้านบาท)

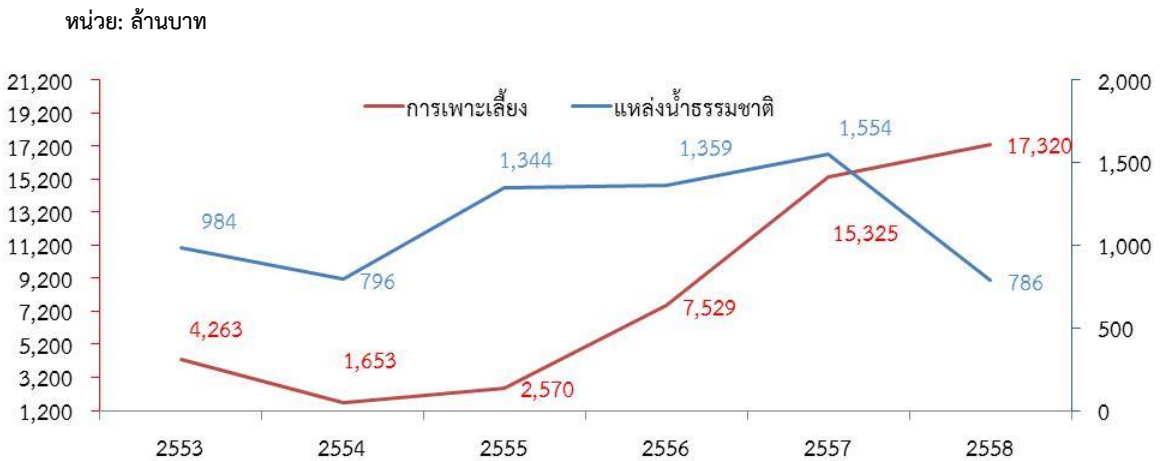
ปศุสัตว์	๒๕๕๖		๒๕๕๗		๒๕๕๘	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โคเนื้อ (น.น. ๒๕๐ กก./ตัว)	๑๖,๗๖๖	๖๗.๐๖	๑๔,๖๘๐	๖๖.๐๖	๑๕,๐๙๔	๙๐.๕๖
สุกร (น.น. ๑๐๐ กก./ตัว)	๕๙,๗๒๐	๖๐๑.๙๘	๕๙,๓๓๕	๖๙๘.๗๓	๕๗,๕๗๕	๖๒๖.๔๒
ไก่เนื้อ (น.น. ๒ กก./ตัว)	๑,๒๒๖,๖๔๑	๔๕๓.๘๖	๑,๐๙๙,๙๔๔	๔๘๙.๘๔	๑,๒๖๘,๘๕๐	๕๕๘.๒๙
ไข่เป็ด (ฟอง)	๓๑๗,๗๐๓,๙๖๐	๑,๑๑๑.๙๖	๒๕๗,๑๑๐,๒๘๐	๑,๑๔๖.๗๑	๔๘๔,๕๓๐	๓๗๗.๙๓
ไข่ไก่ (ฟอง)	๑๓๔,๐๑๙,๙๐๐	๔๒๒.๑๖	๑๑๘,๑๑๙,๓๐๐	๔๔๘.๘๕	๑,๙๗๑,๐๐๐	๒๖๔.๙
ไข่นกกระทา (ฟอง)	๔๓๓,๖๕๓,๐๒๔	๒๖๐.๑๙	๓๗๖,๓๗๙,๐๕๖	๒๒๕.๘๔	๑,๐๖๘,๖๙๐	๙๘๗.๔๗
แพะ (น.น. ๓๐ กก./ตัว)	๑,๔๗๐		๒,๔๐๓		๒,๗๖๘	
รวมทั้งสิ้น	๘๘๖,๖๘๑,๔๘๑	๘๗๑,๗๖๗	๗๕๒,๗๘๔,๙๙๘	๑,๒๒๙,๗๑๗	๔,๘๖๘,๕๐๗	๒,๙๐๖

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

๕.๕.๔ การประมง

จังหวัดอ่างทอง มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่างไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำ ๒ สายไหลผ่าน คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย รายได้ส่วนหนึ่งของประชากรจึงมาจากการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำทางธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง ซึ่งการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรเป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริมและเลี้ยงเพื่อการพาณิชย์ โดยมีรูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงในบ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในนาข้าว เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์

แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าการจำหน่ายสัตว์น้ำ จำแนกตามแหล่งธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

๕.๕.๕ การรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม

ปี ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทอง มีแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๔๔๙ ได้แก่ ข้าว จำนวน ๓๕๑ ราย ผัก/ไม้ผล จำนวน ๙๘ ราย ด้านปศุสัตว์ จำนวน ๔๕ ราย และด้านประมง จำนวน ๑๙๒ ราย

๕.๕.๖ สถาบันและองค์กรเกษตรกร

สหกรณ์ในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๓๒ แห่ง ประกอบด้วย สหกรณ์การเกษตร จำนวน ๑๗ แห่ง สหกรณ์บริการ จำนวน ๗ แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๖ แห่ง สหกรณ์ประมง จำนวน ๑ แห่ง และสหกรณ์เครดิตยูเนียน จำนวน ๑ แห่ง

ผลการจัดมาตรฐานสหกรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีสหกรณ์ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานรวมทั้งสิ้น ๒๖ แห่ง แบ่งเป็นคะแนนระดับ A จำนวน ๑๕ แห่ง และระดับ B จำนวน ๑๑ แห่ง

กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๔๗ กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรกรทำนา จำนวน ๓๙ กลุ่ม กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๕ กลุ่ม และกลุ่มเกษตรกรทำสวน จำนวน ๓ กลุ่ม

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

๕.๖ ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดอ่างทอง มีสถานประกอบการ จำนวน ๔๔๙ แห่ง เงินทุน ๗๔,๗๘๖,๗๑๒,๐๒๐ บาท การจ้างงานรวม ๗,๙๔๐ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๕,๖๖๕ คน เพศหญิง จำนวน ๒,๒๗๕ คน

ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม เงินทุน และคนงาน เป็นรายอำเภอ พ.ศ.๒๕๕๘

อำเภอ	สถานประกอบการ	เงินทุน	จำนวนคนทำงาน		
			รวม	ชาย	หญิง
เมืองอ่างทอง	๑๐๒	๗,๐๒๕,๔๖๔,๖๖๗	๒,๓๔๗	๑,๗๑๖	๖๓๑
ไชโย	๒๖	๕๗,๗๘๙,๖๒๐,๐๐๐	๕๙๒	๔๕๗	๑๓๕
ป่าโมก	๑๐๓	๔,๘๒๒,๐๔๘,๒๑๔	๑,๘๘๓	๑,๔๑๐	๔๗๓
โพธิ์ทอง	๖๑	๒,๒๑๐,๓๓๙,๒๔๓	๑,๑๐๙	๗๘๓	๓๒๖
แสวงหา	๓๒	๓๗๖,๙๙๔,๖๐๐	๕๔๘	๒๑๒	๓๓๖
วิเศษชัยชาญ	๑๐๘	๒,๒๖๗,๐๓๔,๒๙๖	๑,๒๑๕	๘๘๘	๓๒๗
สามโก้	๑๗	๒๙๕,๒๑๑,๐๐๐	๒๔๖	๑๙๙	๔๗
รวม	๔๔๙	๗๔,๗๘๖,๗๑๒,๐๒๐	๗,๙๔๐	๕,๖๖๕	๒,๒๗๕

นอกจากนี้ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากในจังหวัด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรม การเกษตร จำนวน ๕๘ แห่ง รองมาประเภทอุตสาหกรรมโลหะ จำนวน ๕๔ แห่ง อันดับถัดมาอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕๒ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

ประเภทอุตสาหกรรม	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	อัตราการเปลี่ยนแปลง	
				๒๕๕๗	๒๕๕๘
การเกษตร	๔๙๑	๔๕๒	๔๔๙	-๗.๙๔	-๐.๖๖
อาหาร	๖๔	๕๙	๕๘	-๗.๘๑	-๑๖.๙๕
เครื่องตี	๓๓	๓๒	๓๓	-๓.๐๓	๓.๑๒
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง	๑๐	๙	๙	-๒๕.๐๐	-
ไม้ผลิตภัณฑ์จากไม้และเฟอร์นิเจอร์และ	๖๑	๕๙	๕๗	-๓๘.๗๘	๒๕.๐๐
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษและสิ่งพิมพ์	๖	๖	๖	-	-
เคมี ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๒	๑๑	๑๑	-๑๐.๐๐	-
ยาง	๔	๓	๓	-๒๕.๐๐	-
พลาสติก	๕	๕	๕	-	-
โลหะ	๒๐	๑๙	๑๘	-๕.๐๐	-๕.๒๖
โลหะ และผลิตภัณฑ์โลหะ	๖๕	๖๐	๕๙	-๘.๓๓	-๑.๘๒
เครื่องจักรกล และ ไฟฟ้า	๔๗	๔๕	๔๕	-๘.๐๐	-
ขนส่ง	๒๐	๒๒	๒๒	๑๐.๐๐	-
อื่น ๆ	๑๔๔	๑๒๕	๑๒๓	-๑๓.๑๙	-๑.๖๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรม หัตถกรรมท้องถิ่น ซึ่งเกษตรกรจะใช้เวลาว่างจากการทำไร่ ทำนา มาประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จักสาน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์จักสานเครื่องหวายและไม้ไผ่ ที่มีฝีมือประณีตมาช้านาน ปัจจุบันสินค้าอุตสาหกรรมในครัวเรือน/หัตถกรรมพื้นบ้าน สามารถผลิตจำหน่ายได้ทั้งในและต่างประเทศ เช่น

การทำกลอง	ที่ตำบลเอกราช	อำเภอป่าโมก
การทำดอกไม้ประดิษฐ์	ที่ตำบลโพธิ์รังนก	อำเภอโพธิ์ทอง
	ที่ตำบลมหาหมาดไทย	อำเภอเมืองอ่างทอง
การจักสานหวายและไม้ไผ่	ที่ตำบลบางเจ้าฉ่า	อำเภอโพธิ์ทอง
	ที่ตำบลตลาดใหม่	อำเภอวิเศษชัยชาญ
การจักสานผักตบชวา	ที่ตำบลคลองวัว	อำเภอเมืองอ่างทอง
	ที่ตำบลไชยภูมิ	อำเภอไชโย
การทำตุ๊กตาชาววัง	ที่ตำบลบางเสด็จ	อำเภอป่าโมก

กลองตำบลเอกราช

ดอกไม้ประดิษฐ์

จักสานหวาย

จักสานไม้ไผ่

จักสานผักตบชวา

ตุ๊กตาชาววัง

๕.๗ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่ดำเนินการในจังหวัดอ่างทอง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รวมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ได้ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎร ผ่านทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้แก่

๕.๗.๑ โครงการฟาร์มตัวอย่างตามแนวพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ หนองระหารจัน ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

น้ำข้าวโพด

น้ำฟักข้าว

ไก่

ไข่ไก่อารมณ์ดี

ถั่วงอก

เต้าหู้

พืชผัก

๕.๗.๒ โครงการฟาร์มตัวอย่างตามแนวพระราชดำรินในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ตำบลสีบัวทอง อำเภอสว่างหา จังหวัดอ่างทอง

นมแพะ

น้ำข้าวกล้อง

ไอศกรีม

กล้วยฉาบ

มะม่วงแช่อิ่ม

ลูกหม่อน

เห็ด / เห็ดแปรรูป

การปักผ้า และผ้าทอ

๕.๗.๓ โครงการฝึกอาชีพตุ๊กตาชาววัง ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง

๕.๗.๔ โครงการโรงสีเทพประทาน ๒ ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง

๕.๗.๕ โครงการพัฒนาพื้นที่แก้มลิงหนองเจ็ดเส้น (อุทยานสวรรค์ ๑๑๕ ปี อ่างทองหนองเจ็ดเส้น เฉลิมพระเกียรติ) ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

การปรับปรุงคุณภาพดิน ในโครงการแก้มลิงหนองเจ็ดเส้น

พื้นที่เก็บน้ำเพื่อการเกษตรในโครงการแก้มลิง หนองเจ็ดเส้น

“สวนสวรรค์พันธุ์ไม้งาม” แหล่งเรียนรู้พันธุ์ไม้เขตร้อนชื้น

อุทยานสวรรค์อ่างทองหนองเจ็ดเส้น จังหวัดอ่างทอง

๕.๗.๖ โครงการต้นแบบฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัย โดยแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย ตำบลบ้านแห อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

การทำพืชปุ๋ยสด

๕.๘ พาณิชยกรรมและการบริการ

การประกอบธุรกิจ ปี ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทอง มีผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่คงอยู่จำนวนรวมทั้งสิ้น ๘๕๖ ราย โดยแยกเป็นบริษัทจำกัด จำนวน ๓๔๐ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๕๑๖ ราย ซึ่งจดทะเบียนในปี ๒๕๕๘ จำนวนทั้งสิ้น ๙๘ ราย แยกเป็นบริษัท จำกัด ๕๐ ราย ห้างหุ้นส่วน จำกัด ๔๘ ราย การจดทะเบียนนิติบุคคลจังหวัดอ่างทองที่คงอยู่ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๘ ดังนี้

ตารางแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคลจังหวัดอ่างทองที่คงอยู่ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๘

ปี	บริษัทจำกัด (ราย)	ห้างหุ้นส่วนจำกัด (ราย)	รวม (ราย)
๒๕๕๓	๑๘๒	๒๙๘	๔๘๐
๒๕๕๔	๑๙๗	๓๒๗	๕๒๔
๒๕๕๕	๒๒๕	๓๗๖	๖๐๑
๒๕๕๖	๒๕๔	๔๑๗	๖๗๑
๒๕๕๗	๒๙๐	๔๖๘	๗๕๘
๒๕๕๘	๓๔๐	๕๑๖	๘๕๖

ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จดทะเบียนนิติบุคคล รวม ๙๘ ทุนจดทะเบียนรวม ๑๖๗.๔๑๕ ล้านบาท แยกประเภทดังนี้

ประเภท	ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด	
	จำนวนผู้จดทะเบียน (ราย)	จำนวนทุน (บาท)	จำนวนผู้จดทะเบียน (ราย)	จำนวนทุน (บาท)
เกษตร/ป่าไม้/ประมง	-	-	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐
เหมืองแร่	-	-	-	-
อุตสาหกรรม	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	๒	๓๐๐,๐๐๐	๑๐	๑๗,๑๒๕,๐๐๐
ก่อสร้าง	๑๖	๑๓,๘๐๐,๐๐๐	๕	๗,๐๐๐,๐๐๐
ขายส่ง/ขายปลีก/โรงแรม/ ร้านอาหาร	๑๓	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๖	๒๐,๐๕๐,๐๐๐

ประเภท	ห้างหุ้นส่วนจำกัด		บริษัทจำกัด	
	จำนวนผู้จดทะเบียน (ราย)	จำนวนทุน (บาท)	จำนวนผู้จดทะเบียน (ราย)	จำนวนทุน (บาท)
ขนส่ง/คมนาคม/คลังสินค้า	๔	๕,๓๐๐,๐๐๐	๒	๑๑,๐๐๐,๐๐๐
การเงิน/ประกันภัย	-	-	-	-
อสังหาริมทรัพย์/บริการธุรกิจ บริการสังคม/บริการส่วนบุคคล	๑๓	๘,๙๔๐,๐๐๐	๑๕	๖๖,๒๐๐,๐๐๐
อื่น ๆ	-	-	-	-
รวม	๔๘	๓๙,๘๔๐,๐๐๐	๕๐	๑๒๗,๕๗๕,๐๐๐

(ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘)

การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP

จังหวัดอ่างทอง มียอดจำหน่ายสินค้า OTOP จาก ๕ ประเภทผลิตภัณฑ์ ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกาย ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร โดยรวมอยู่ในระดับที่เพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มียอดการจำหน่ายสินค้า จำนวน ๖๓๕.๖ ล้านบาท ปี ๒๕๕๔ จำหน่ายได้ ๔๙๑.๒ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน จำนวน ๑๔๔.๔ ล้านบาท ซึ่งเกิดจาก ปี ๒๕๕๔ เกิดสถานการณ์อุทกภัย ทำให้ยอดการจำหน่ายสินค้าลดลง จากนั้น ในปี ๒๕๕๕ มียอดจำหน่าย จำนวน ๖๙๔.๙ ปี ๒๕๕๖ มียอดจำหน่าย จำนวน ๖๑๕.๙๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๗ มียอดจำหน่าย จำนวน ๖๒๐.๒๗ และปี ๒๕๕๘ ยอดจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๗๙๖.๑๑ ล้านบาท ซึ่งเกิดจากปัจจัยสนับสนุนด้านการเพิ่มช่องทางการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การคัดสรรสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย สำหรับยอดการจำหน่าย ปี ๒๕๕๖ ลดลงจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๔ ล้านบาท เนื่องจากบางพื้นที่ของจังหวัดอ่างทองประสบอุทกภัย

ตารางแสดงจำนวนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดอ่างทอง (ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘)

ประเภทผลิตภัณฑ์	รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)					
	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘
อาหาร	๑๖๒.๗	๑๐๑.๕	๑๐๔.๕	๑๖๐.๒๐	๑๗๕.๙๕	๒๒๙.๘๖
เครื่องดื่ม	๑๘.๑	๔.๙	๒๔.๖	๒๔.๕๐	๒๐.๕๑	๒๘.๕๑
ผ้าเครื่องแต่งกาย	๒๑.๒	๑๗.๕	๑๘.๒	๔๒.๒๐	๓๔.๐๐	๕๘.๕๐
ของใช้ ของตกแต่งฯ	๓๙๙.๒	๓๔๗.๑	๔๘๕.๑	๓๗๓.๘๐	๓๖๕.๘๑	๔๓๙.๘๙
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๓๔.๕	๒๐.๒	๑๗.๕	๑๕.๒๐	๒๔.๓๑	๓๙.๓๕
รวม	๖๓๕.๖	๔๙๑.๒	๖๙๔.๙	๖๑๕.๙	๖๒๐.๒๗	๗๙๖.๑๑

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

ตลาดกลางค้าปลีก - ค้าส่ง

๑) ตลาดกลางพืชผักและผลไม้

จังหวัดอ่างทองมีตลาดรองรับสินค้าเกษตรในรูปแบบของตลาดกลาง มีชื่อว่า “ตลาดกลางพืชผักผลไม้สุพรรณบุรี” ตั้งอยู่ที่ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง แต่ละวันจะมีพ่อค้ามารับซื้อไปจำหน่ายยังกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง เปิดบริการทั้งกลางวันและกลางคืน เป็นตลาดขายส่งที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน

๒) ตลาดกลางปลา

จังหวัดอ่างทองมีตลาดค้าส่ง - ค้าปลีกปลา เป็นศูนย์รวมจำหน่ายปลาน้ำจืดนานาชนิดไปยังตลาดตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ชื่อ “ตลาดปลาสุพรรณ” เป็นตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดในภาคกลาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตลาดเกษตรสุพรรณ ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา ถนนเทศบาล ๑๐ เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและนับเป็นศูนย์กลางการค้าสัตว์น้ำมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยตามศักยภาพของตลาดปลาสุพรรณจะมีผู้ประกอบการจำหน่ายสัตว์น้ำในตลาด มากกว่า ๑๒๐ ราย เป็น คนจังหวัดอ่างทอง ร้อยละ ๖๐ จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ ๓๐ และจังหวัดใกล้เคียง ร้อยละ ๑๐ เป็นศูนย์กลางการจำหน่ายปลาน้ำจืดและสัตว์น้ำนานาชนิดไปยังตลาดภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศ เช่น กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี ราชบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท นครสวรรค์ สระบุรี ลพบุรี ฯลฯ และมีปริมาณสัตว์น้ำที่จำหน่ายในตลาด ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗ ดังนี้

ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗

ปี พ.ศ.	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (บาท)
พ.ศ.๒๕๕๒	๓๘,๕๖๐	๑,๑๔๐,๒๐๒,๙๘๗
พ.ศ.๒๕๕๓	๔๒,๖๔๓	๑,๓๓๒,๘๘๖,๕๑๕
พ.ศ.๒๕๕๔	๓๑,๒๔๕	๑,๐๐๗,๘๖๕,๔๗๕
พ.ศ.๒๕๕๕	๓๙,๔๖๗	๑,๑๔๔,๕๕๙,๒๙๘
พ.ศ.๒๕๕๖	๔๓,๘๗๖	๑,๒๗๖,๒๒๖,๗๘๑
พ.ศ.๒๕๕๗	๓๖,๔๙๖	๑,๐๙๖,๘๖๘,๖๒๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง และบริษัทสุพรรณ จำกัด

๖. ลักษณะทางสังคม

๖.๑ การศึกษา

ปี ๒๕๕๙ จังหวัดอ่างทองมีสถานศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น ๓๖๕ แห่ง มีนักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๔๑,๒๕๘ คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒,๕๕๒ คน อัตราส่วน ครู ๑ คนต่อนักเรียน ๑๖ คน

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียน จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๕๙

สังกัด	จำนวน (คน)		
	สถานศึกษา	ครู	นักเรียน
1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	194	1,929	32,423
2. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	157	241	4,212
3. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	9	250	3,715
4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	4	132	908
รวม	364	2,552	41,258

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลาง (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๐)

ในส่วนของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จังหวัดอ่างทองมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๔๐.๘๓ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ได้ผลการทดสอบ ร้อยละ ๔๐.๗๐ วิชาที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระศิลปะ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ แยกเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน ๓๙ โรงเรียน มีผลการทดสอบรวมเฉลี่ย ๓๘.๑๐ และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ (จังหวัดอ่างทอง) จำนวน ๑๔ โรงเรียน มีผลการทดสอบรวมเฉลี่ย ๔๐.๙๔ นอกจากนี้ มีโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน ๕ โรงเรียน มีผลการทดสอบรวมเฉลี่ย ๓๙.๙๐

ตารางแสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จังหวัดอ่างทอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ปีการศึกษา ๒๕๕๗				
	ประเทศ	จังหวัด	สพป.อ่างทอง	สพม.เขต ๕	เอกชน
๑. ภาษาไทย	๓๕.๒๐	๓๕.๓๙	๓๔.๒๕	๓๕.๖๔	๓๔.๙๘
๒. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๔๖.๗๙	๔๖.๙๔	๔๓.๗๐	๔๖.๖๘	๔๕.๗๔
๓. ภาษาอังกฤษ	๒๗.๔๖	๒๗.๐๙	๒๕.๕๖	๒๖.๐๗	๒๕.๙๑
๔. คณิตศาสตร์	๒๙.๖๕	๒๙.๕๙	๒๕.๘๐	๒๙.๑๙	๒๗.๘๘
๕. วิทยาศาสตร์	๓๘.๖๒	๓๘.๗๗	๓๔.๕๗	๓๙.๒๙	๓๗.๖๗
๖. สุขศึกษาและพลศึกษา	๕๙.๓๒	๕๙.๗๒	๕๖.๗๒	๖๐.๓๖	๕๘.๙๓
๗. ศิลปะ	๔๓.๑๔	๔๓.๒๔	๔๐.๒๖	๔๓.๕๑	๔๒.๔๔
๘. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๕.๔๒	๔๕.๘๗	๔๓.๙๐	๔๖.๗๕	๔๕.๖๖
รวมเฉลี่ย ๘ กลุ่มสาระ	๔๐.๗๐	๔๐.๘๓	๓๘.๑๐	๔๐.๙๔	๓๙.๙๐

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง, ๒๕๕๘

๖.๒ ศาสนา

จังหวัดอ่างทอง มีประชากรนับถือศาสนาต่าง ๆ ได้แก่ ศาสนาพุทธ ๒๑๐,๖๑๓ คน คริสต์ ๒๕๗ คน อิสลาม ๒,๒๐๔ คน ศาสนสถานศาสนาพุทธ ประกอบด้วย วัด จำนวน ๒๑๙ วัด วัดพระอารามหลวง ๓ วัด (วัดอ่างทองวรวิหาร อำเภอเมือง ,วัดไชโยวรวิหาร อำเภอไชโย และ วัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมก) ที่พักสงฆ์ ๓ แห่ง (วัดหลุมไก่อ ตำบลศาลาแดง สวนศิวารรณ ตำบลมหาธาตุ อำเภอเมืองอ่างทอง และวัดโพธิ์โกศล ตำบลบางปลากรด อำเภอป่าโมก) ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก โบสถ์ ๑ แห่ง นิกายโปรเตสแตนต์ คริสตจักร ๖ แห่ง ศาสนาอิสลาม มัสยิด ๓ แห่ง คณะสงฆ์สังกัดมหานิกาย จำนวน ๒๑๑ วัด สังกัดธรรมยุตจำนวน ๘ วัด รวม ๒๑๙ วัด ปี ๒๕๕๙ มีพระภิกษุ จำนวน ๑,๘๕๐ รูป สามเณร จำนวน ๒๔๐ รูป

ตารางแสดงจำนวนวัด พระสงฆ์ และสามเณรจังหวัดอ่างทอง

อำเภอ	พ.ศ.๒๕๕๖			พ.ศ.๒๕๕๗			พ.ศ.๒๕๕๘			พ.ศ.๒๕๕๙		
	วัด (แห่ง)	พระสงฆ์ (รูป)	สามเณร (รูป)	วัด (แห่ง)	พระสงฆ์ (รูป)	สามเณร (รูป)	วัด (แห่ง)	พระสงฆ์ (รูป)	สามเณร (รูป)	วัด (แห่ง)	พระสงฆ์ (รูป)	สามเณร (รูป)
เมือง	๔๐	๓๒๖	๖๑	๔๐	๓๓๙	๕๕	๔๐	๓๓๕	๔๗	๔๐	๓๓๑	๓๙
ไชโย	๒๕	๑๖๔	๒๙	๒๖	๑๗๗	๒๖	๒๖	๑๗๗	๓๒	๒๖	๑๗๗	๓๘
ป่าโมก	๒๒	๒๒๑	๗๔	๒๒	๒๑๘	๗๒	๒๒	๒๑๗	๖๒	๒๒	๒๑๖	๕๒
โพธิ์ทอง	๔๕	๓๓๗	๖๙	๔๕	๓๓๒	๖๗	๔๕	๓๖๙	๕๒	๔๕	๓๖๖	๓๗
แสวงหา	๒๒	๒๑๙	๕	๒๒	๒๐๐	๔	๒๒	๒๐๔	๔	๒๒	๒๐๘	๑๒
วิเศษชัยชาญ	๕๓	๔๔๑	๒๗	๕๓	๔๓๒	๒๘	๕๓	๔๓๓	๒๙	๕๓	๔๓๔	๓๐
สามโก้	๑๐	๘๘	๓๘	๑๑	๘๐	๔๐	๑๑	๙๙	๓๖	๑๑	๑๑๘	๓๒
รวม	๒๑๗	๑,๗๙๖	๓๐๓	๒๑๙	๑,๘๑๘	๒๙๒	๒๑๙	๑,๘๕๔	๒๖๒	๒๑๙	๑,๘๕๐	๒๔๐

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอ่างทอง,๒๕๕๙

๖.๓ วัฒนธรรม ประเพณี และงานประจำปี

๖.๓.๑ งานมหกรรมกลองนานาชาติ และพิธีไหว้ครูกลอง

มหกรรมกลองนานาชาติ และพิธีไหว้ครูกลอง จัดขึ้นในวันพฤหัสบดี เดือน ๙ ของทุกปี ณ บริเวณหมู่บ้านปากน้ำ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก กลองเป็นเครื่องดนตรีที่ทำมาจากไม้และหนังวัวหรือหนังควาย การประดิษฐ์กลองแต่ละชนิดต้องอาศัยช่างที่มีความชำนาญในการทำกลองชนิดนั้น ๆ คนไทยรู้จักกลองกันมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย สมัยก่อนกลองใช้ตีเป็นสัญญาณบอกเวลาและเหตุการณ์ต่าง ๆ การทำกลองของชาวบ้านปากน้ำแห่งอำเภอป่าโมกมีประวัติการประดิษฐ์สร้างสรรค์ที่สืบสานกันมานานกว่า ๕๐ ปี เริ่มจากนายเพิ่ม ภูประดิษฐ์ ซึ่งเป็นนายวงปี่พาทย์ ได้คิดทำกลองขึ้นใช้เองจนมีความชำนาญจึงผลิตเพื่อจำหน่าย เมื่อมีผู้มาจ้างทำมากขึ้น ลูกหลานและญาติพี่น้องจึงได้สืบทอดการทำกลองโดยวิธีการเรียนรู้ที่เรียกว่า “ครูพักลักจำ” และได้ประกอบอาชีพทำกลองตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้ปัจจุบันบ้านปากน้ำแห่งนี้เป็นแหล่งผลิตกลองที่มีชื่อเสียงเป็นเอกลักษณ์ของเมืองอ่างทอง โดยภายในงานมีพิธีไหว้ครูกลองที่ยิ่งใหญ่ ครอบเศียรครู พิธีบวงสรวงบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เป็นต้น

๖.๓.๒ พิธีบวงสรวงอนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์ อำเภอป่าโมก

พิธีบวงสรวงอนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์จัดขึ้นในวันขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี โดยส่วนราชการ ได้จัดเตรียมเครื่องบวงสรวงและสถานที่ ณ บริเวณอนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์ ผู้แทนหน่วยงาน และผู้นำท้องถิ่น วางพวงหรีด พราหมณ์อ่านคำบูชาฤกษ์ เริ่มพิธีบวงสรวง ชมการแสดงกระบี่กระบอง / ชกมวยคาดเชือก และ กิจกรรมต่าง ๆ อีกมากมาย

๖.๓.๓ งานสวดดีวีรชนคนแสวงหา

งานสวดดีวีรชนคนแสวงหา จัดขึ้นช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี ณ อำเภอแสวงหา เพื่อเป็นการรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรชนคนแสวงหา คือนายอิน นายเมือง นายแท่น นายโชติ ชาวบ้านสี่บัวทอง ผู้เข้าร่วมต่อสู้กับพม่าในสงครามค่ายบางระจันครั้งพม่าบุกกรุงศรีอยุธยาเมื่อปี ๒๓๐๙ โดยภายในงานมีขบวนแห่ในพิธีเปิดงาน นิทรรศการของหน่วยงานราชการ การจำหน่ายสินค้าราคาถูก สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) การแสดงแสง สี เสียง และการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านต่าง ๆ เป็นต้น

๖.๓.๔ งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษไชยชาญ

งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษไชยชาญ จัดขึ้นช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี ณ บริเวณอนุสาวรีย์ นายดอก-นายทองแก้ว ตำบลไผ่จำศีล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรบุรุษนายดอก-นายทองแก้วแห่งบ้านโพธิ์ทะเล ชาววิเศษชัยชาญ ที่ยอมสละชีวิตอย่างกล้าหาญเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทยในการสู้รบกับพม่าที่ค่ายบางระจันก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะแตกในปี ๒๓๐๙ โดยภายในงานมีพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณวีรชนแขวงเมืองวิเศษไชยชาญ พิธีวางพวงมาลาสักการะอนุสาวรีย์นายดอก-นายทองแก้ว การประกวดและการแสดงต่าง ๆ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ตลาดย้อนยุค เป็นต้น

๖.๓.๕ งานบุญโหลกแป้งขนมจีน ณ วัดสว่างอารมณ์ อำเภอโพธิ์ทอง

เป็นการสืบทอดประเพณีที่ดั่งามให้คงอยู่คู่ชุมชน ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๑-๑๒ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นงานบุญประจำปี สืบต่อมาเป็นเวลากว่า ๖๐ ปี และเนื่องจากเป็นงานประเพณีใหญ่ วัสดุที่ใช้ทำขนมจีนประกอบด้วย ข้าวสาร มะพร้าว ปลา เพื่อทำน้ำยา และน้ำพริก เมื่อใกล้ถึงวันงานแม่บ้านชาวบ้านตำบลสามง่ามต่างมาช่วยกันเตรียมแป้ง ซึ่งต้องใช้เวลาแช่แป้งนาน ๔ วัน จากนั้นเมื่อถึงวันก่อนวันงานชาวบ้านและผู้มีจิตศรัทธาจะพากันมาโหลกแป้งขนมจีน เมื่อถึงวันงานพระสงฆ์ที่รับนิมนต์ไว้ก็จะเดินทางมาถึงวัดสว่างอารมณ์จำนวนมากทุกปี โดยทางจัดจะจัดสถานที่ในการทำบุญอย่างยิ่งใหญ่และสวยงาม ประกอบพิธีทำบุญตามปกติ จากนั้นถวายภัตตาหารเพล อันประกอบไปด้วย ขนมจีน น้ำพริก น้ำยา เป็นหลัก

๖.๓.๖ งานประเพณีกวนข้าวอาซูรอ

การกวนข้าวอาซูรอ (ขนมอาซูรอ) ตรงกับวันที่ ๑๐ เดือนมกราคม ซึ่งเป็นเดือนแรกของศาสนาอิสลาม เป็นประเพณีท้องถิ่นของชาวไทยมุสลิม คำว่า อาซูรอ เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า การผสมการรวมกันคือการนำสิ่งของที่รับประทานได้หลายสิ่งหลายอย่างมากวนรวมกัน มีทั้งชนิดคาวและหวาน การกวนข้าวอาซูรอ จะใช้คนในหมู่บ้านมาช่วยกัน เป็นการส่งเสริมความสามัคคีในชุมชน

๖.๓.๗ งานประเพณีแข่งเรือยาว

ช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายนของทุกปี วัดริมแม่น้ำจะมีการจัดงานแข่งเรือยาวเพื่ออนุรักษ์สืบทอดประเพณีของท้องถิ่น เพื่อประกวดประชันฝีมือพายเป็นการสร้างความสนุกสนานตื่นเต้นให้กับผู้ร่วมงาน เช่น งานประเพณีแข่งเรือยาววัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมก งานประเพณีแข่งเรือยาววัดสุวรรณราชหงส์ บริเวณหน้าวัดสุวรรณราชหงส์ อำเภอบึงสามพัน

๖.๓.๘ ประเพณีเผาข้าวหลามบ้านแก

ประเพณีเผาข้าวหลามบ้านแก เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๑ ซึ่งพระครูสุตานุยุตในขณะนั้น ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบ้านแก ตำบลศรีพราน อำเภอสว่างหา จังหวัดอ่างทอง ได้เชิญชวนชาวบ้านและผู้มีจิตศรัทธา ให้มาร่วมกันเป็นเจ้าภาพในพิธีสงเปรต และเช่นสรวงเทวดา โดยการเผาข้าวหลามจากนั้น ร่วมกันทำบุญ ตักบาตร เวียนเทียน ถวายเป็นพุทธบูชาในวันมาฆบูชา เมื่อเวียนเทียนเสร็จก็จะแจกข้าวหลามให้กับผู้ที่เข้าร่วมพิธี ของทุกปี

๖.๓.๙ งานกาชาดและของดีเมืองอ่างทอง

งานกาชาดและของดีเมืองอ่างทอง เป็นงานประจำปีของชาวอ่างทอง จัดขึ้นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ของทุกปี ณ บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง โดยภายในงานมีกิจกรรมที่น่าสนใจหลากหลาย อาทิเช่น การแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน การจัดแสดงสาธิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) การประกวดและจำหน่ายพืชผลการเกษตร มหกรรมกินกุ้งใหญ่ กินไข่นกกระทา กินผักปลาปลอดสารพิษ เป็นต้น

๖.๓.๑๐ งานเกษตรและของดีเมืองอ่างทอง

งานเกษตรและของดีเมืองอ่างทอง จัดขึ้นช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ของทุกปี ณ วัดขุนอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง เพื่อส่งเสริมศักยภาพจังหวัดอ่างทอง ในด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ชลประทาน การผลิตสินค้าชุมชน OTOPT และส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองในด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน อันจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่พื้นที่จังหวัดอ่างทองเพิ่มมากขึ้น เปิดโอกาสให้เกษตรกรเข้าสู่ตลาดการค้าขายมีการติดต่อทางธุรกิจโดยตรง นำวิชาการด้านการเกษตร เทคโนโลยีมาปรับใช้ในการเพิ่มผลผลิตสร้างรายได้ ให้ประชาชนได้นำเสนอผลิตภัณฑ์ดีเด่นของจังหวัดมาจัดแสดงและจำหน่าย โดยกิจกรรมภายในงาน ได้แก่ นิทรรศการและกิจกรรมทางวิชาการด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ชลประทาน การประกวดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง การจำหน่ายกิ่งพันธุ์ ต้นกล้า อาหารสินค้าชุมชน OTOPT และผลผลิตทางการเกษตรสินค้าโครงการพระราชดำริฯ เป็นต้น

ตารางแสดงจำนวนเตียงและสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ

โรงพยาบาล	จำนวนเตียง	จำนวนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล		
		ทั่วไป	ขนาดใหญ่	รวม
รพ.อ่างทอง	324	11	2	13
รพ.ไชโย	30	9	-	9
รพ.ป่าโมก	60	9	1	10
รพ.โพธิ์ทอง	60	15	2	17
รพ.แสวงหา	30	5	2	7
รพ.วิเศษชัยชาญ	90	13	2	15
รพ.สามโก้	30	4	1	5
รวม	624	66	10	76

ตารางแสดงจำนวนประชากร สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ และเตียงจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

อำเภอ	จำนวนประชากรและพื้นที่		ลักษณะทั่วไปของสถานพยาบาล		
	ตำบล	ประชากร	ทั่วไป/ขนาด	เตียง	เตียง:ประชากร
เมืองอ่างทอง	14	56,558	13	324	1:175
ไชโย	9	22,895	9	30	1:764
ป่าโมก	8	28,438	10	60	1:474
โพธิ์ทอง	15	53,841	17	60	1:897
แสวงหา	7	34,858	7	30	1:1,161
วิเศษชัยชาญ	15	66,488	15	90	1:739
สามโก้	5	19,326	5	30	1:645
รวม	73	282,404	76	624	1:453

ตารางแสดงจำนวนบุคลากรในสายงานแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาล
จำแนกตามสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ

หน่วยงาน	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล
สสจ.อ่างทอง (แพทย์ใช้ทุนปี ๑)	๑๒	-	-	-
สสจ.อ่างทอง (บริหาร)	๒	๑	๖	-
รพท.อ่างทอง	๓๑	๙	๑๗	๓๕๒
รพช.วิเศษชัยชาญ	๑๒	๗	๘	๘๘
รพช.โพธิ์ทอง	๗	๔	๕	๕๘
รพช.ป่าโมก	๕	๔	๔	๕๓
รพช.แสวงหา	๕	๒	๔	๔๕
รพช.ไชโย	๔	๒	๓	๓๔
รพช.สามโก้	๓	๒	๓	๓๔
รวม	๘๑	๓๑	๕๐	๖๖๔

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๐)

ตารางแสดงจำนวนประชากร บุคลากรในสายงานสาธารณสุขภาครัฐจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

อำเภอ	ประชากร	แพทย์	พยาบาล	แพทย์:ประชากร	พยาบาล:
เมืองอ่างทอง	56,558	55	352	1:1,029	1:161
ไชโย	22,895	12	88	1:1,908	1:261
ป่าโมก	28,438	7	58	1:4,063	1:491
โพธิ์ทอง	53,841	5	53	1:10,768	1:1,015
แสวงหา	34,858	5	45	1:1,972	1:775
วิเศษชัยชาญ	66,488	4	34	1:1,662	1:1,956
สามโก้	19,326	3	34	1:6,442	1:569
รวม	282404	91	664	1:3103	1:425

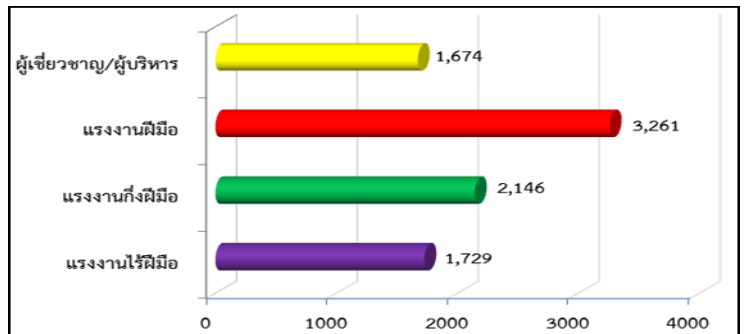
ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๙)

๖.๕ ด้านแรงงาน

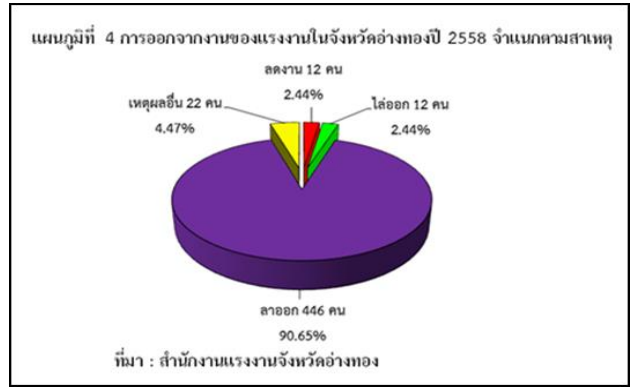
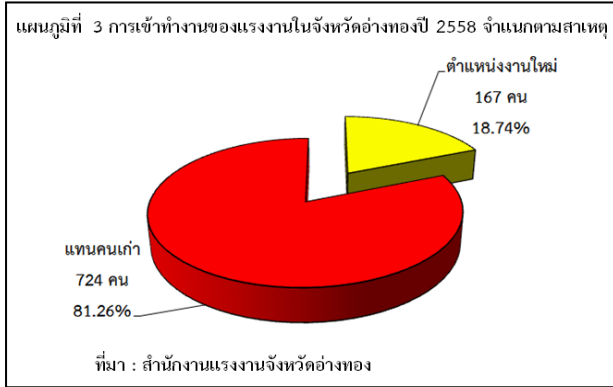
สถานการณ์ด้านแรงงาน ประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดอ่างทอง ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๐ มีประชากรทั้งสิ้น ๒๕๙,๒๗๗ คน เป็นประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๑๕,๒๓๑ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๔๒,๒๐๗ คน ผู้มีงานทำ ๑๔๐,๐๕๒ คน ผู้ว่างงาน ๒,๑๕๕ คน

การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดอ่างทอง ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑๔๐,๐๕๒ คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน ๓๐,๗๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕ รองลงมาคือพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๖,๙๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๗ และผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๒๖,๖๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๓

การสำรวจความต้องการแรงงานในจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๕๘ พบว่า มีจำนวนผู้ทำงานทั้งสิ้น ๘,๘๑๐ คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานฝีมือมากที่สุดจำนวน ๓,๒๖๑ คน (ร้อยละ ๓๗.๐๑) รองลงมาคือกลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือจำนวน ๒,๑๔๖ คน (ร้อยละ ๒๔.๓๖) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร จำนวน ๑,๖๔๗ คน (ร้อยละ ๑๙) และกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือจำนวน ๑,๗๒๙ คน (ร้อยละ ๑๙.๖๓) สำหรับการศึกษ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒,๓๑๐ คน (ร้อยละ ๒๖.๒๒) รองลงมาคือ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน ๒,๒๑๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๑๑) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑,๕๓๘ คน (ร้อยละ ๑๗.๔๖)

การเข้า-ออกงาน ปี ๒๕๕๘ มีแรงงานเข้าทำงานรวมทั้งสิ้น ๘๙๑ คน เป็นการรับเข้าทำงานเพื่อทดแทนแรงงานเก่าที่ออกไป จำนวน ๗๒๔ คน (ร้อยละ ๘๑.๒๖) และรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานใหม่ที่ขยายงานเพิ่ม ๑๖๗ คน โดยอุตสาหกรรมประเภทการขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีการรับแรงงานเข้าทำงานสูงสุดถึง ๖๐๒ คน (ร้อยละ ๖๗.๕๖) สำหรับการออกจากงาน แรงงานที่ออกจากงานรวมทั้งสิ้น ๔๙๒ คน ส่วนใหญ่เป็นการลาออกเอง ๔๔๖ คน (ร้อยละ ๙๐.๖๕)

ความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน พบว่าสถานประกอบการมีความต้องการแรงงานรวมทั้งสิ้น ๓๙ อัตรา และขาดแคลนแรงงาน ๑๕ อัตรา โดยตำแหน่งงานที่มีความต้องการมากที่สุดคือ ตำแหน่งช่างไฟฟ้า, ช่างยนต์ ส่วนตำแหน่งที่ขาดแคลนแรงงานมากที่สุด ช่างเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า (ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

ด้านแรงงานต่างด้าว มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๑๓ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) จำแนกเป็น

๑. คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย จำนวน ๑,๓๕๐ คน ประกอบด้วย คนต่างด้าวประเภทชั่วคราว (มาตรา ๙) จำนวน ๘๓ คน คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๕๐ คน คนต่างด้าว ๓ สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ประเภทนำเข้ามาตามบันทึกข้อตกลงระหว่างประเทศ (MOU) จำนวน ๓๙๓ คน คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา ที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติ ๘๒๒ คน คนต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม จำนวน ๒ คน

๒. คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย จำนวน ๑,๕๖๓ คน ประกอบด้วย คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว จำนวน ๑,๕๖๓ คน และชนกลุ่มน้อย จำนวน ๒๐ คน

(ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

การประกันสังคม

จังหวัดอ่างทอง มีสถานประกอบการในความรับผิดชอบ ๙๕๒ แห่ง ผู้ประกันตน ๓๗,๒๔๒ คน จำแนกเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ จำนวน ๑๒,๙๓๕ คน มาตรา ๓๙ จำนวน ๔,๖๕๒ คน มาตรา ๔๐ จำนวน ๑๙,๖๕๕ คน

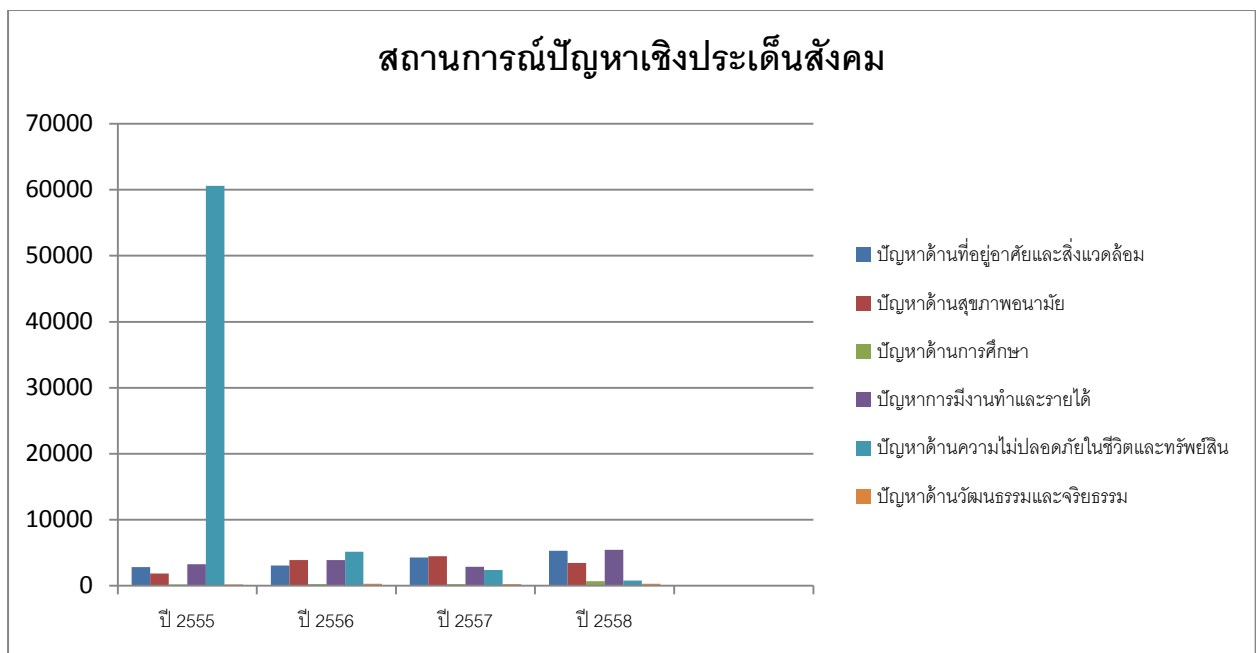
ตารางแสดงข้อมูลจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนอยู่ในระบบประกันสังคม

การประกันสังคม	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
สถานประกอบการ (แห่ง)	๙๑๔	๙๑๗	๙๒๓	๙๔๑	๙๕๒
ผู้ประกันตน (คน)	๒๕,๒๔๑	๑๖,๐๐๐	๓๗,๑๙๕	๓๗,๔๒๔	๓๗,๒๔๒
- ผู้ประกันตน มาตรา ๓๓ (คน)	๑๑,๒๐๘	๑๑,๔๖๓	๑๑,๖๗๐	๑๓,๒๒๑	๑๒,๙๓๕
- ผู้ประกันตน มาตรา ๓๙ (คน)	๔,๒๔๓	๔,๕๓๗	๔,๕๐๓	๔,๕๙๘	๔,๖๕๒
- ผู้ประกันตน มาตรา ๔๐ (คน)	๙,๗๙๐	๑๒,๔๕๒	๒๑,๐๒๒	๑๙,๖๐๕	๑๙,๖๕๕

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

สถานการณ์ปัญหาทางสังคมท้องถิ่น ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

สถานการณ์ปัญหาเชิงประเด็นสังคม	ปี ๒๕๕๕ จำนวน	ปี ๒๕๕๖ จำนวน	ปี ๒๕๕๗ จำนวน	ปี ๒๕๕๘ จำนวน
ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	๒,๘๐๓	๓,๐๘๑	๔,๒๙๗	๕,๒๗๘
ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	๑,๘๔๗	๓,๙๔๘	๔,๔๙๔	๓,๔๖๙
ปัญหาด้านการศึกษา	๒๐๒	๒๕๓	๒๖๗	๖๙๓
ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	๓,๒๕๑	๓,๘๘๔	๒,๘๕๕	๕,๔๕๕
ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตฯ	๖๐,๕๙๖	๕,๑๖๙	๒,๓๖๗	๗๙๔
ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม	๒๑๓	๒๙๐	๒๔๘	๓๑๘
รวม	๖๘,๙๑๒	๑๖,๖๒๕	๑๔,๕๒๘	๑๖,๐๐๗

จากข้อมูลข้างต้น จะพบว่าสถานการณ์ปัญหาเชิงประเด็นสังคมของจังหวัดอ่างทอง ปัญหาด้านต่างๆ จากภาพรวมเพิ่มขึ้น ได้แก่ ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม ผู้ประสบปัญหามีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในส่วนของปัญหาด้านสุขภาพอนามัย และปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าผู้ประสบปัญหา มีจำนวนลดลง

สถานการณ์ปัญหาสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมาย	ปี ๒๕๕๕ จำนวน	ปี ๒๕๕๖ จำนวน	ปี ๒๕๕๗ จำนวน	ปี ๒๕๕๘ จำนวน
ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ ๐ - ๒๕ ปี)	๑,๕๗๕	๒,๘๒๓	๙๙๒	๑,๘๓๕
ปัญหาครอบครัว	๕๖๙	๗๕๓	๕๖๗	๘๘๑
ปัญหาสตรี (อายุ ๒๕ - ๖๐ ปี)	๓๖๖	๖๖๔	๖๗๑	๑,๕๑๐
ปัญหาผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)	๖๐๓	๙๙๓	๔๖๗	๑,๔๕๐
ปัญหาคนพิการ	๑๘๖	๑๖๘	๕๖	๓๕๙
ปัญหาแรงงาน	๕๓๔	๕๔๙	๑๔๗	๕๗
รวม	๓,๘๓๓	๕,๙๔๘	๒,๙๖๖	๖,๐๙๒

จากข้อมูลข้างต้นพบว่าสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายของจังหวัดอ่างทอง ในปี ๒๕๕๘ ภาพรวมของปัญหาที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาสตรี ปัญหาผู้สูงอายุ ปัญหาครอบครัว และปัญหาคนพิการ เพิ่มขึ้นตามลำดับ มีเพียงปัญหาแรงงานที่มีปัญหาลดลง

๖.๖ โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๖.๑ ระบบประปา

จังหวัดอ่างทองมีการผลิตน้ำประปาโดยการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

๑) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอโพธิ์ทอง ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำเจ้าพระยา มีกำลังผลิตน้ำประปาขนาด ๑,๐๑๖ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้บริการ จำนวน ๘,๘๓๐ ครัวเรือน

๒) เขตจำหน่ายน้ำในพื้นที่อำเภอแสวงหา ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๑๐๕ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๙๐๓ ครัวเรือน

๓) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอป่าโมก ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๑๐๕ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๑,๖๔๒ ครัวเรือน

การประปาส่วนภูมิภาคสาขาวิเศษชัยชาญ ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาลและคลองขุด มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๒๑๙ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๕,๐๘๙ ครัวเรือน

ตารางแสดงจำนวนน้ำประปาที่ผลิตได้และกำลังการผลิตน้ำประปา จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	กำลังการผลิต (ลบ.ม.)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำนวนปริมาณน้ำ (ลบ.ม.)			ผู้ใช้น้ำ (ราย)
			ที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้	สาธารณประโยชน์ และรั้วไหล	ที่ใช้ในระบบ	
เมืองอ่างทอง	๑๐,๑๖๑,๖๐	๔,๗๗๐,๒๖๕	๒,๒๒๒,๐๖๑	๑,๘๑๗,๑๗๗	๗๓๑,๐๖	๘,๘๓๐
ไชโย	-	-	-	-	-	-
ป่าโมก	๑,๐๕๑,๒๐๐	๖๓๐,๓๗๐	๓๗๐,๑๐๔	๒๔๗,๖๖๓	๑๒,๖๐๓	๑,๖๔๒
โพธิ์ทอง	-	-	-	-	-	-
แสวงหา	๑,๐๕๑,๒๐๐	๓๔๑,๔๗๓	๑๕๓,๑๔๔	๑๖๗,๑๕๙	๒๑,๑๗๐	๙๐๓
วิเศษชัยชาญ	๒,๑๙๐,๐๐๐	๑,๒๒๖,๔๐๐	๑,๗๐๓,๒๗๗	๖๒๓,๑๓๐	๗๖,๓๓๘	๕,๐๘๙
สามโก้	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๔,๔๕๔,๐	๖,๙๖๘,๕๐	๔,๔๔๘,๕๘	๒,๘๕๕,๐๙๖	๘๔๑,๑๗	๑๖,๔๖๔

ตารางแสดงปริมาณน้ำที่ผลิตและจำหน่ายแก่ผู้ใช้ น้ำ จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	๒๕๕๗			๒๕๕๘			๒๕๕๙		
	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)
เมืองอ่างทอง	๒,๖๑๕,๘๖๖	๒,๐๘๑,๘๔๕	๘,๓๑๑	๒,๘๑๙,๐๓๑	๒,๕๙๓,๑๒๘	๘,๔๘๓	๔,๗๗๐,๒๖๕	๒,๒๒๒,๐๖๑	๘,๘๓๐
ไชโย	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ป่าโมก	๔๕๗,๑๑๕	๓๕๗,๘๑๙	๑,๕๓๓	๔๕๗,๖๔๑	๔๔๙,๙๓๔	๑,๕๕๕	๖๓๐,๓๗๐	๓๗๐,๑๐๔	๑,๖๔๒
โพธิ์ทอง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แสวงหา	๒๒๔,๘๓๖	๑๕๐,๒๘๕	๘๗๒	๒๐๘,๖๖๐	๒๐๓,๓๔๑	๘๗๗	๓๔๑,๔๗๓	๑๕๓,๑๔๔	๙๐๓
วิเศษชัยชาญ	๑,๒๙๙,๒๘๓	๘๑๔,๔๓๙	๔,๘๒๐	๑๑๔,๙๙๐	๗๖,๐๘๕	๕,๐๘๙	๑,๒๒๖,๔๐๐	๑,๗๐๓,๒๗๗	๕,๐๘๙
สามโก้	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๔,๕๙๗,๑๔๐	๓,๔๐๔,๓๘๘	๑,๕๓๖	๓,๖๐๐,๓๒๒	๓,๓๒๒,๕๓๘	๑๕,๙๙๕	๖,๙๖๘,๕๐๘	๔,๔๔๘,๕๘๖	๑๖,๔๖๔

๖.๖.๒ โทรศัพท์

จังหวัดอ่างทอง มีอัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากรร้อยละ ๒๔.๖๘ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๒๓.๔๐) ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดให้บริการ จำนวน ๑๐,๙๔๒ เลขหมาย แบ่งเป็นเลขหมายสาธารณะ จำนวน ๑,๒๓๔ เลขหมาย และเลขหมายธรรมดา จำนวน ๙,๗๐๘ เลขหมาย

ตารางแสดงบริการเลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่าจำแนกตามประเภทของผู้เช่า พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

รายการ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า	๑๙,๓๔๐	๑๗,๕๔๒	๑๕,๗๑๑	๑๔,๙๒๐	๑๕,๑๔๔
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๑๕,๗๓๗	๑๔,๖๓๘	๑๓,๔๖๓	๑๒,๑๑๓	๑๑,๒๕๒
ธุรกิจ	๑,๑๖๖	๑,๒๒๐	๑,๒๒๙	๑,๒๒๗	๑,๒๔๐
บ้านพัก	๑๒,๒๐๓	๑๐,๙๑๓	๙,๗๔๒	๘,๓๙๙	๗,๕๒๕
ราชการ	๑,๑๑๒	๑,๐๙๔	๑,๐๘๗	๑,๐๘๑	๑,๐๙๐
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔
โทรศัพท์สาธารณะ ^{๒/}	๑,๑๐๒	๑,๒๕๑	๑,๒๔๗	๑,๒๔๗	๑,๒๓๖
ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	-	๖	๔	๕	๗
บริษัทสัมปทาน	๓,๖๐๓	๒,๙๐๔	๒,๒๔๘	๒,๘๐๗	๓,๘๙๒

ที่มา: บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

๒/ หมายถึง แสดงข้อมูลเฉพาะ ที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเอง ไม่รวมที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เช่าตู้/เครื่อง และที่ให้สิทธิแก่ กสท.

ตารางแสดงครัวเรือนที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙

ปี	โทรศัพท์		คอมพิวเตอร์๑/		การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
๒๕๕๖	๑๙๓,๙๓๘	๖๖,๘๙๐	๙๑,๖๖๗	๑๖๙,๑๖๑	๖๖,๗๘๑	๑๙๔,๐๔๗
๒๕๕๗	๑๘๒,๒๐๓	๕๙,๐๒๕	๑๕๔,๑๙๘	๖๘,๒๐๖	๑๗๓,๐๒๒	๑๕๔,๑๙๘
๒๕๕๘	๑๘๔,๑๙๒	๕๗,๗๙๔	๗๑,๗๘๓	๑๗๐,๒๐๓	๗๙,๕๒๕	๑๖๒,๔๖๑
๒๕๕๙	๑๘๗,๔๐๙	๕๕,๒๙๓	๗๑,๑๙๓	๑๗๑,๕๐๙	๑๐๔,๕๘๖	๑๓๘,๑๑๖

ตารางแสดงประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป

จำแนกตามการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙

ปี	คอมพิวเตอร์		อินเทอร์เน็ต		โทรศัพท์มือถือ	
	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้
๒๕๕๖	๙๑,๖๖๗	๑๖๙,๑๖๑	๖๖,๗๘๑	๑๙๔,๐๔๗	๑๙๓,๙๓๘	๖๖,๘๙๐
๒๕๕๗	๘๗,๐๓๐	๑๕๔,๑๘๘	๖๘,๒๐๖	๑๗๓,๐๒๒	๑๘๒,๒๐๓	๒๙,๐๒๕
๒๕๕๘	๗๑,๗๓๘	๑๗๐,๒๐๓	๗๙,๕๒๕	๑๖๒,๔๖๑	๑๘๔,๑๙๒	๕๗,๗๙๔
๒๕๕๙	๗๑,๑๙๓	๑๗๑,๕๐๙	๑๐๔,๕๘๖	๑๓๘,๑๑๖	๑๘๗,๔๐๙	๕๕,๒๙๓

๖.๖.๓ การไปรษณีย์

จังหวัดอ่างทองมี บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวน ๗ แห่ง ตั้งกระจายให้บริการแก่ประชาชนอยู่ทั่วทุกอำเภอ ครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่ในจังหวัดอ่างทอง

ตารางแสดงการให้บริการไปรษณีย์จำแนกตามอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙

อำเภอ	ที่ทำการ	๒๕๕๘			๒๕๕๙		
		รูปแบบไปรษณีย์ภัณฑ์			รูปแบบไปรษณีย์ภัณฑ์		
		ธรรมดา	พัสดุ	บริการพิเศษ	ธรรมดา	พัสดุ	บริการพิเศษ
เมืองอ่างทอง	๑	๕๕๘,๒๕๖	๗,๕๖๘	๒๓๓,๔๑๕	๕๗๗,๓๒๒	๕,๕๙๓	๒๖๔,๑๐๔
ไชโย	๑	๑๘,๕๒๔	๒,๓๖๕	๕๒,๘๗๔	๓๓,๕๔๘	๑,๖๗๔	๕๒,๗๒๓
ป่าโมก	๑	๕๒,๑๔๓	๕,๗๘๔	๖๖,๘๗๔	๑๗๐,๑๐๔	๖,๖๖๒	๗๗,๐๗๑
โพธิ์ทอง	๑	๖๔,๘๕๑	๔,๓๘๕	๔๖,๗๑๓	๕๖,๔๑๔	๔,๓๑๑	๕๗,๔๘๕
แสวงหา	๑	๑๑๘,๖๕๔	๒,๕๔๑	๒๙,๖๗๒	๑๐๖,๖๖๓	๒,๓๖๕	๓๕,๗๖๐
วิเศษชัยชาญ	๑	๒๙๒,๙๙๖	๓,๕๕๗	๑๑๒,๔๗๔	๒๔๕,๑๙๔	๕,๐๙๒	๑๒๙,๓๐๙
สามโก้	๑	๑๓,๕๒๐	๑,๐๐๒	๔๑,๑๓๓	๑๘,๑๘๕	๑,๒๔๒	๖๙,๖๕๘
รวม	๗	๑,๑๑๘,๙๔๔	๒๗,๒๐๒	๕๘๓,๑๕๕	๑,๒๐๗,๔๓๐	๒๖,๙๓๙	๖๘๖,๑๑๐

๖.๖.๔ การไฟฟ้า

จังหวัดอ่างทองมีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๘๗,๐๓๔ ครัวเรือน ร้อยละ ๙๙.๙๕ แยกเป็นอำเภอเมืองอ่างทอง จำนวน ๒๑,๒๐๔ ครัวเรือน อำเภอไชโย ๖,๘๒๗ ครัวเรือน อำเภอป่าโมก ๘,๘๕๔ ครัวเรือนอำเภอโพธิ์ทอง ๑๔,๐๑๘ ครัวเรือนอำเภอแสวงหา ๙,๓๐๐ ครัวเรือน อำเภอวิเศษชัยชาญ ๑,๕๙๓ ครัวเรือนอำเภอสามโก้ ๕,๒๓๘ ครัวเรือน

ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙

รายการ	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	๘๙,๔๙๖	๑๔,๙๒๐	๑๕,๑๔๔
ที่อยู่อาศัย	๑๕๖.๑	๑๒,๑๑๓	๑๑,๒๕๒
สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	๓๐๘.๘	๑,๒๒๗	๑,๒๔๐
สถานที่ราชการและสาธารณะ	๑๗.๔	๘,๓๙๙	๗,๕๒๕
อื่น ๆ	๒.๕	๑,๐๘๑	๑,๐๘๗

เครือข่ายด้านความร่วมมือและภาคีการท่องเที่ยวของจังหวัด

- สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
- สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
- เครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดอ่างทอง

ข้อมูลเกี่ยวข้องทั้งปัญหา และความต้องการแต่ละพื้นที่

ให้ภาคราชการ สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนด้านงบประมาณ

ผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านมา และแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการ ด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

- ผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว
ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนต่างๆ ดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน และดำเนินการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตามปฏิทินของจังหวัด
- แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
โฮมสเตย์บางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัด

สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ในด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรรพัฒนาในการท่องเที่ยว จำนวน ๗,๒๘๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ เติบโตมากขึ้น กล่าวคือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๒ จากปี ๒๕๕๗ และส่งผลการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๘๑๘.๓๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๒๓.๙ สำหรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง อาจจะเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น รวมทั้งภาครัฐและเอกชนพยายามรณรงค์ให้มีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอโดยได้ดำเนินการจัดโครงการท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ-ปทุมธานี-อยุธยา-อ่างทอง-นนทบุรี การจัดงานประเพณีสงกรานต์ อาทิ งานวัดใหญ่ ตีกลองลั่นทุ่ง ประเพณีสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้าน ออกร้านจำหน่ายสินค้า OTOP เป็นต้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้มนัสการ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ วัดไชโยวรวิหาร วัดขุนอินทประมูล วัดม่วง และวัดป่าโมก เป็นต้น โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

แผนภูมิที่ 1 : เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวคนไทยและคนต่างชาติ ของจังหวัดอ่างทอง

หน่วย : คน

แผนภูมิที่ 2 : เปรียบเทียบรายได้จากนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

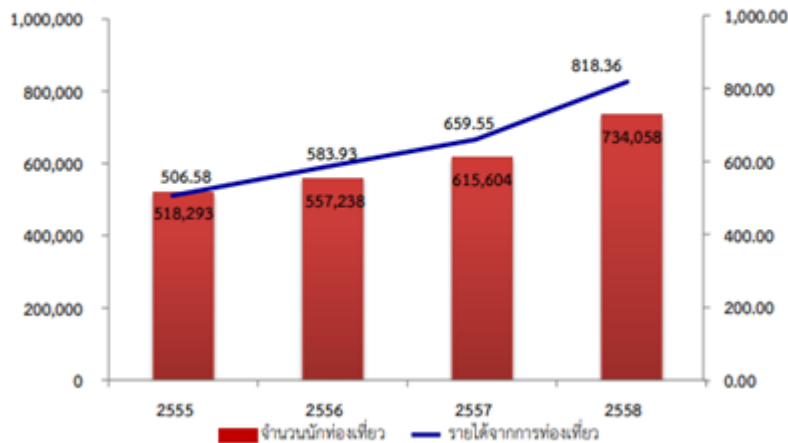
หน่วย : ล้านบาท

แผนภูมิที่ 3 : เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยว

หน่วย : คน

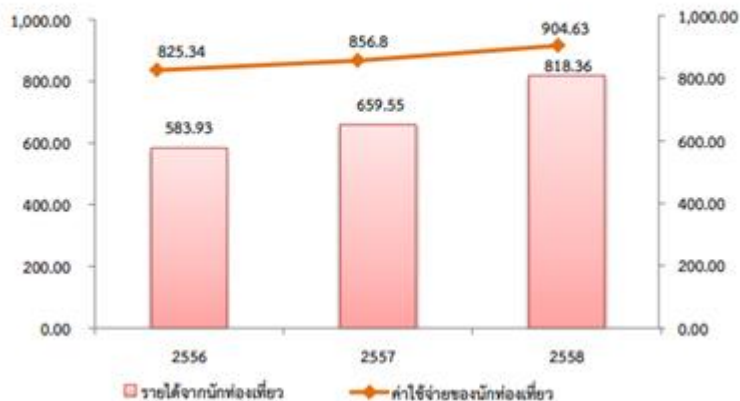
หน่วย : ล้านบาท

แผนภูมิที่ 4 : เปรียบเทียบรายได้จากนักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ปี 2556 -2558

หน่วย : ล้านบาท

หน่วย : บาท

- ระยะเวลา ๑ วัน
- สถานที่ท่องเที่ยวที่ไป
วัดม่วง วัดไชโยวรวิหาร วัดจันทรังษี วัดขุนอินทประมูล บ้านหุ่นเหล็ก ตลาดศาลเจ้าโรงทอง
- จุดประสงค์ในการมาท่องเที่ยว
มาไหว้พระทำบุญตามประเพณี และซื้อของที่ระลึก กินขนมไทยโบราณ
- การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อครั้ง
นักท่องเที่ยวชาวไทย เฉลี่ย ๑,๒๐๖.๔๑ : วัน
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เฉลี่ย ๑,๖๖๓.๖๘ : วัน
- รายได้จากการท่องเที่ยว
ปี ๒๕๖๐ -๘๘๘.๗๒ +๖.๑๑

การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

- การจัดอบรมให้ความรู้ เด็กและเยาวชน
- โครงการเสริมสร้างบุคลากรและองค์กรด้านการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
กิจกรรมพัฒนาองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒
- โครงการส่งเสริมวิถีชีวิตชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรม
จังหวัดอ่างทอง กิจกรรม อบรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

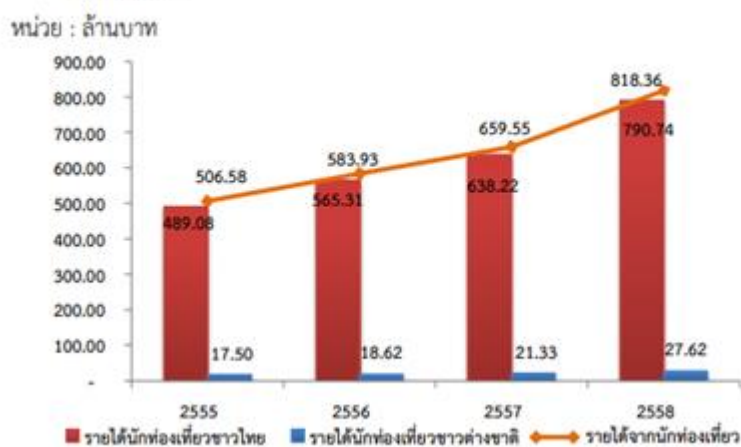
สถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน

สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ในด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรรพัฒนาในการท่องเที่ยว จำนวน ๗,๒๘๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ เติบโตมากขึ้น กล่าวคือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๒ จากปี ๒๕๕๗ และส่งผลการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๘๑๘.๓๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๒๓.๙ สำหรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง อาจจะเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น รวมทั้งภาครัฐและเอกชนพยายามรณรงค์ให้มีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอโดยได้ดำเนินการจัดโครงการท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ-ปทุมธานี-อยุธยา-อ่างทอง-นนทบุรี การจัดงานประเพณีสงกรานต์ อาทิ งานวัดใหญ่ ตีกลองลั่นทุ่ง ประเพณีสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้าน ออกร้านจำหน่ายสินค้า OTOP เป็นต้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้มนัสการ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ วัดไชโยวรวิหาร วัดขุนอินทประมูล วัดม่วง และวัดป่าโมก เป็นต้น โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

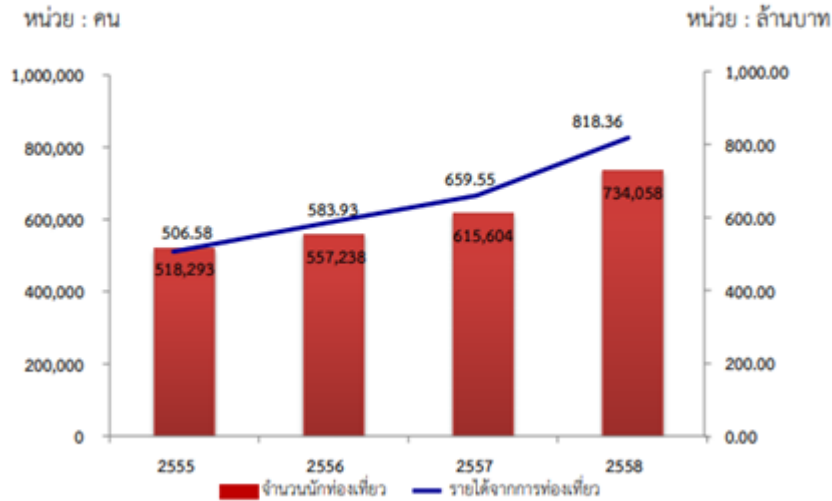
แผนภูมิที่ 1 : เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวคนไทยและคนต่างชาติ ของจังหวัดอ่างทอง

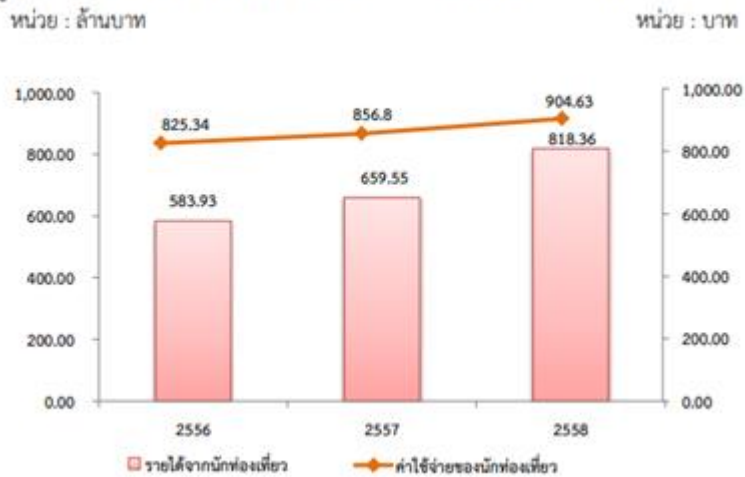
แผนภูมิที่ 2 : เปรียบเทียบรายได้จากนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

แผนภูมิที่ 3 : เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ 4 : เปรียบเทียบรายได้จากนักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ปี 2556 -2558

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด

ด้านนโยบายรัฐและการเมือง

๑. นโยบายของรัฐสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ ส่งผลให้มีการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานอาหารปลอดภัย
๒. นโยบายของรัฐในการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้
๓. นโยบายของรัฐสนับสนุนให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้มีโอกาสในการจำหน่ายสินค้าเกษตรมาตรฐานและบริการนักท่องเที่ยวสูงขึ้น
๔. นโยบายของรัฐในการจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและเตือนภัย
๕. นโยบายของรัฐเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรีผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

๖. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ ทำให้จังหวัดอ่างทองมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๗. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ชุมชนและครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต
๘. ภาครัฐมีนโยบายกำหนด นโยบายด้านยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ
๙. นโยบายของรัฐที่เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน
๑๐. นโยบายของรัฐในการจัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

- กระแสของนิคมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจสินค้าที่มีลักษณะ ได้แก่ สินค้าเพื่อสุขภาพ สินค้าเฉพาะกลุ่มผู้บริโภค เช่น ฮาลาล ทำให้มีความต้องการสินค้าเกษตรมาตรฐานอาหารเพิ่มมากขึ้น
- สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ส่งผลต่อการผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง
- การนำหลักความพอประมาณ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านการเกษตรของเกษตรกร
- โรค/แมลงระบาดข้าวในพื้นที่ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีสายพันธุ์ที่หลากหลาย ยากต่อการแก้ไขและป้องกันได้อย่างทั่วถึง
- การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรและการดำเนินชีวิตของประชาชนจากสังคมใหญ่เป็นสังคมเดี่ยวทำให้ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและอาหารแบบสำเร็จรูปมากขึ้น จึงมีโอกาสในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น
- ทิศนคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรเป็นงานที่หนักส่งผลให้ทายาทเกษตรมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง
- โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพ ที่อยู่อาศัยฯ
- สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะและเป็นเส้นทางระบายน้ำจากภาคเหนือไหลผ่านทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัด อีกทั้งมีภาระค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

ด้านเศรษฐกิจ

- ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- การแข่งขันระหว่างประเทศในกลุ่ม AEC ที่รุนแรงขึ้นในอนาคตอาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบหากเกษตรกรหรือผู้ประกอบการไทยไม่สามารถปรับตัวได้ทัน
- ราคาสินค้าเกษตรปลอดภัยมีราคาไม่แตกต่างจากราคาสินค้าทั่วไป ทำให้เกษตรกรไม่เกิด

แรงจูงใจในการเปลี่ยนพฤติกรรมมาสู่ภาคผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

- การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้เกิดแหล่งเรียนรู้ที่บุคลากรแสวงหาความรู้ได้ง่ายขึ้น
- ภาครัฐยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีด้านการเกษตรยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้ได้ผลผลิตไม่เต็มประสิทธิภาพและต้นทุนการผลิตสูง

การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง จุดโอกาส และอุปสรรค

จุดแข็ง (Strength)

จังหวัดอ่างทองอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การรองรับนักท่องเที่ยวสะดวก ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย ด้วยความเป็นแหล่งอาหาร ทั้งการเกษตรและประมง ที่มีคุณภาพ ปริมาณ ตลอดจนราคาที่ไม่สูงมากนัก

จุดอ่อน (Weakness)

เป็นพื้นที่ลุ่มมีน้ำท่วมขังแทบทุกปี การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆไม่ต่อเนื่อง การพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่จึงไม่เกิดขึ้น

โอกาส (Opportunity)

อยู่ไม่ไกล กรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยว ส่วนมากใช้เวลาในการเดินทางไม่มากนัก และมีความแตกต่างด้านการดำเนินวิถีชีวิตให้สัมผัสได้

อุปสรรค (Threat)

มีน้ำท่วมขังแทบทุกปี การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆไม่ต่อเนื่อง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสามารถพัฒนาได้ในระดับมาตรฐาน ขาดการลงทุน ทั้งด้านที่พัก สถานบริการต่างๆ

วิสัยทัศน์ (Vision)

อ่างทอง แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรมและการเกษตร ศูนย์นวัตกรรม อาหารปลอดภัย
ขนมไทยอร่อย

พันธกิจ (Mission)

- พัฒนาจังหวัดอ่างทองให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- พัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนสู่ตลาดโลก
- ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ (Objectives)

- ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นเมืองน่าอยู่
- สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ
- ผลิตภัณฑ์ของชุมชนได้รับการเพิ่มศักยภาพ สามารถแข่งขันสู่ตลาดโลก
- การท่องเที่ยวได้รับการบริหารจัดการและสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

เป้าหมาย (Targets)

- อนุรักษ์ฟื้นฟู โบราณสถาน โบราณวัตถุ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
- ส่งเสริมจังหวัด อ่างทองให้เป็น เมืองแห่งการท่องเที่ยว
- พัฒนาแหล่งจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ร้านอาหารและที่พักให้ได้มาตรฐาน
- สร้างอาชีพ สร้างโอกาส สร้าง รายได้ของ ประชาชน ให้มาก ยิ่งขึ้น

ตารางตัวชี้วัด (Key Performance Indicators)

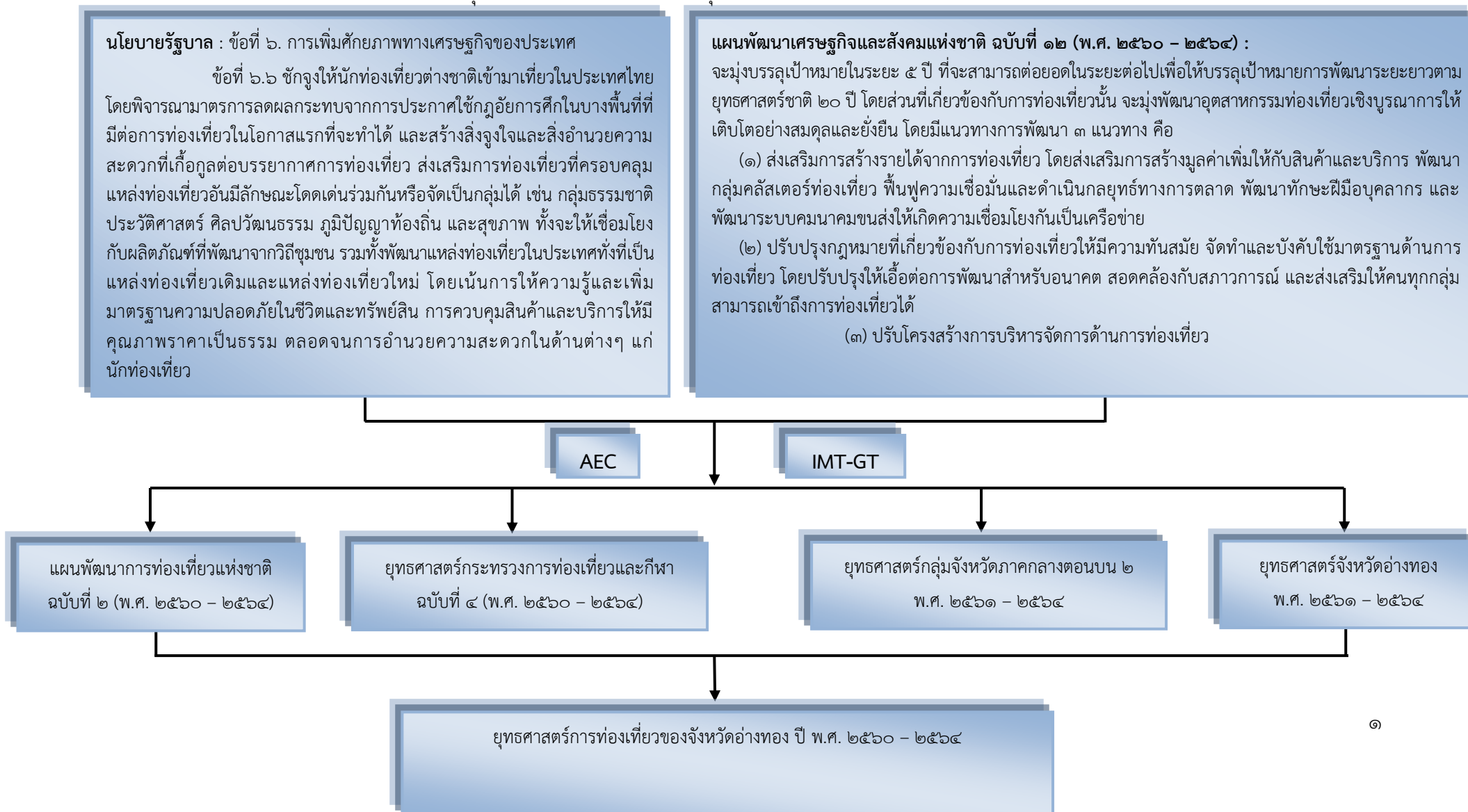
ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงพัฒนาและฟื้นฟูเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	แหล่ง	๑	๑	๒	๑	๑
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มาตรฐาน/ปี	๑	๑	๑	๑	๑

๓. จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	กิจกรรม	๑	๑	๑	๑	๑
๔. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว (การบริการและการบริหารจัดการ)	คน	๑๒๐	๑๕๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๕๐
๕. จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัด	ครั้ง	๑๕	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ/ปี	๕	๕	๖	๖	๗
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	ร้อยละ/ปี	๕	๕	๖	๖	๗

บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดด้านต่าง ๆ

๕.๑ การเชื่อมโยงกับนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติ กรอบนโยบายและแผนของกระทรวงฯ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัด

ภาพที่ ๕.๑ แบบแสดงความเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

แบบแสดงความเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ต่อ)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔
<p>วิสัยทัศน์</p> <p>“ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน”</p>	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>“มุ่งพัฒนาและบูรณาการด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา สร้างเสริมความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ”</p>	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>อ่างทอง แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรมและการเกษตร ศูนย์หัตถกรรม อาหารปลอดภัย ขนมไทยอร่อย</p>	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>อ่างทอง แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรมและการเกษตร ศูนย์หัตถกรรม อาหารปลอดภัย ขนมไทยอร่อย</p>	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>อ่างทอง แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรมและการเกษตร ศูนย์หัตถกรรม อาหารปลอดภัย ขนมไทยอร่อย</p>
<p>เป้าประสงค์</p> <p>๑. การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๒. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอย่างสมดุล</p> <p>๓. การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว สู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน</p> <p>๔. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานอัตลักษณ์และวิถีไทย ทั้งในเชิงสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>เป้าหมาย</p> <p>๑. นโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาประสบความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งสินค้า บริการ และการอำนวยความสะดวกในตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างมีความสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของประเทศในภาพรวม</p> <p>๒. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาของทุกภาคส่วนนั้น เป็นไปอย่างสมดุลและเพียงพอ การกระจายพัฒนานั้นเป็นไปอย่างทั่วถึงในระดับพื้นที่ ทำให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันและได้รับโอกาสจากการตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างทั่วถึง</p>	<p>เป้าประสงค์</p> <p>๑. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อ สร้างรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ</p> <p>๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน</p> <p>๕. มีการอนุรักษ์ ประเพณี และวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน</p>	<p>เป้าประสงค์รวม</p> <p>๑. เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวอย่างมั่นคงและยั่งยืน</p> <p>๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ</p> <p>๓. ฐานทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์ และมีสิ่งแวดล้อมดีตลอดจนมีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ</p>	<p>เป้าประสงค์</p> <p>๑. แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูให้มีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๒. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยว</p> <p>๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการมีมาตรฐานทางการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>๔. สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนอย่างสมดุลและเป็นธรรม</p> <p>๕. บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

แบบแสดงความเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ต่อ)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
<p>พันธกิจ</p> <p>๑. พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการในการท่องเที่ยวทุกรูปแบบอย่างมีมาตรฐานและสมดุล อีกทั้งมีความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม และอัตลักษณ์วิถีไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ</p> <p>๒. พัฒนาโครงการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล สามารถรองรับปริมาณของนักท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทแวดล้อม รวมทั้งสภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับโลก สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความ</p>	<p>เป้าหมาย (ต่อ)</p> <p>๓. บุคลากรและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในตลาดการท่องเที่ยวและกีฬามีคุณภาพและสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนได้รับปัจจัยสนับสนุนและมาตรฐานต่างๆ ที่จำเป็นในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศประสบความสำเร็จในระดับสากล</p> <p>๔. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้ผ่านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการบริหารและให้บริการ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพความรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ อย่างเป็นระบบ</p> <p>๕. การบริการและการจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบูรณาการร่วมกันกับทุกระดับและทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง และทุกฝ่ายสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาได้อย่างแท้จริง</p>	<p>พันธกิจ</p> <p>๑. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p> <p>๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์</p> <p>๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความเป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน</p>	<p>พันธกิจ</p> <p>๑. มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ให้มีความมั่นคงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>๒. พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน และสร้างสิ่งแวดล้อมที่สืบความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๔. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน</p> <p>๕. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p> <p>๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>๒. ยกระดับการเข้าถึงและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว</p> <p>๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>๖. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว</p> <p>๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การตลาดสมัยใหม่ และพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ</p>

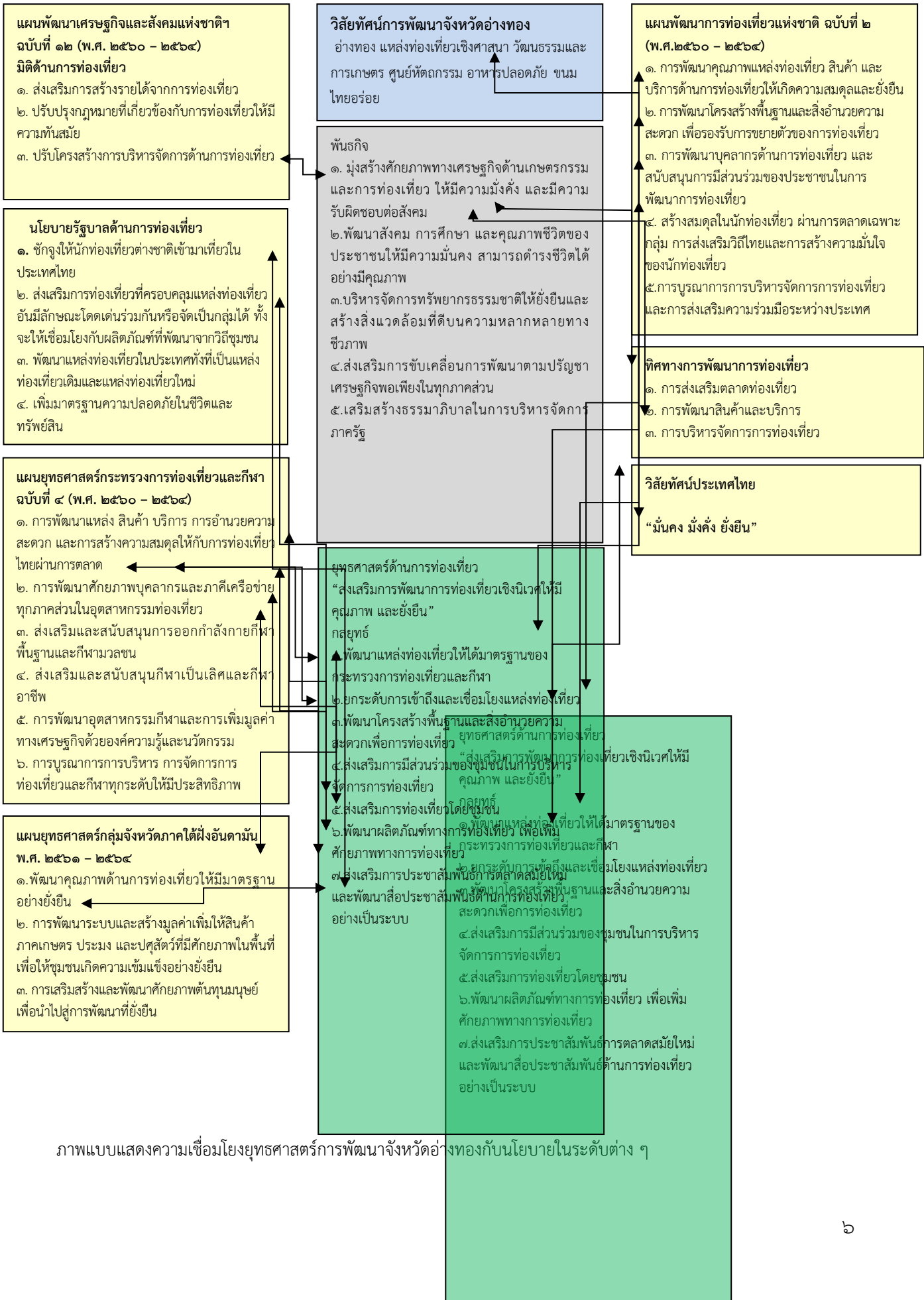

แบบแสดงความเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ต่อ)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
<p>พันธกิจ (ต่อ) เป็นไทย จิตสำนึกท้องถิ่นและการเป็นเจ้าของที่ดี</p> <p>๔. สร้างสมดุลในนักท่องเที่ยว ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทยและการสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยว เพื่อผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพตามเป้าหมาย ให้สามารถสร้างรายได้และส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>๕. ส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมและการบูรณาการของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>พันธกิจ</p> <p>๑. จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาที่สอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาของประเทศ</p> <p>๒. กำหนดแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างได้ผล</p> <p>๓. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและกีฬาที่จำเป็น ทั้งในด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ ที่จำเป็นอย่างครบถ้วนและได้มาตรฐาน</p> <p>๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อการบริการและเพื่อการให้บริการ ตลอดจนองค์ความรู้และนวัตกรรมต่างๆ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>๕. สร้างให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและกีฬาในแบบบูรณาการร่วมกันกับทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p> <p>๑. พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน</p> <p>๒. การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>พันธกิจ</p> <p>๑. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ (ภาคการท่องเที่ยว, ภาคเกษตร อุตสาหกรรม, ประมง, ปศุสัตว์, พืชอาหาร และอาหาร) ของจังหวัดให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพระดับนานาชาติ คุณธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>๓. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพระดับนานาชาติ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการสูงสุด</p> <p>๕. อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพและ รายได้ของท้องถิ่น</p>	<p>→</p>

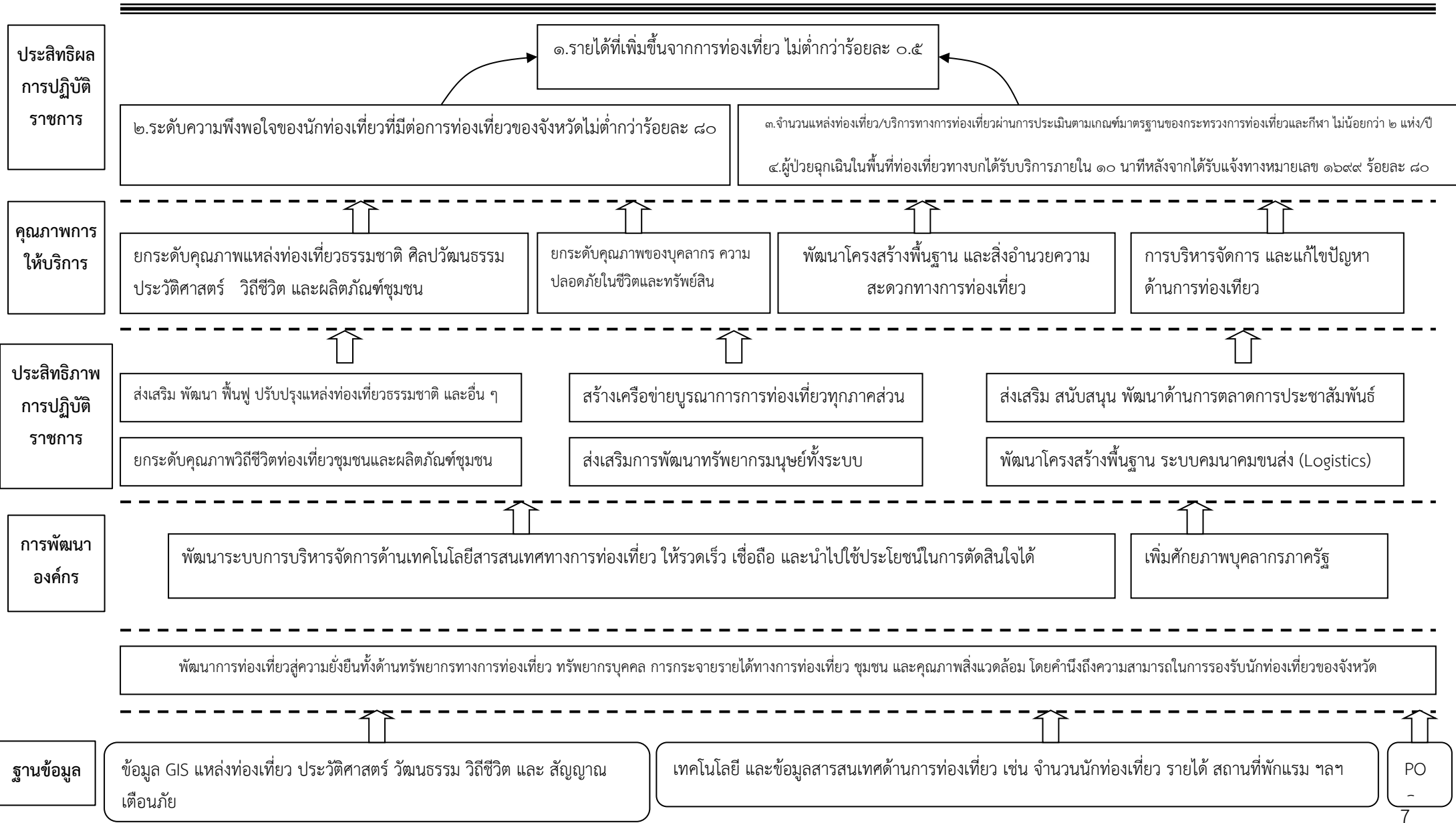
แบบแสดงความเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ต่อ)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔	ยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔		ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p> <p>๑. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยว</p> <p>๓. การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>๔. สร้างสมดุลในนักท่องเที่ยว ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทยและการสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยว</p> <p>๕. การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p> <p>๑. การพัฒนาแหล่ง สินค้า บริการ การอำนวยความสะดวก และการสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาด</p> <p>๒. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน</p> <p>๔. ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ</p> <p>๕. การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม</p> <p>๖. การบูรณาการการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ</p>		<p>ประเด็นยุทธศาสตร์</p> <p>๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>๒.ยกระดับการเข้าถึงและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว</p> <p>๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>๖. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว</p> <p>๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การตลาดสมัยใหม่ และพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ</p>		

ภาพแบบแสดงความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอ่างทองกับนโยบายในระดับต่าง ๆ

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีคุณภาพ และยั่งยืน

๕.๒ การมีส่วนร่วมในการวางแผนของชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง ที่ดำเนินการไปแล้วในปี ๒๕๕๙ และเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๑. จัดประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดอ่างทอง เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชุมชน
๒. แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดอ่างทอง
๓. จัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองแบบเป็นองค์รวม
๔. แต่งตั้งคณะทำงานในภารกิจต่าง ๆ ร่วมกับภาคีเครือข่าย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

๕.๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายใต้เกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่ดำเนินการไปแล้วในปี ๒๕๕๙ และเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๑. จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
๒. คัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดำเนินการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว โดยคณะกรรมการโครงการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๓. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
๔. จัดทำโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมรับการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
๕. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๖. เชิญคณะกรรมการประเมินคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด จำนวนอย่างน้อยปีละ ๒ แห่ง

๕.๔ การพัฒนาการจัดการและการบริหารองค์กรให้สอดคล้องและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

การวางแผนองค์กรเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ว่า “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีคุณภาพ และยั่งยืน อำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานของบุคลากร

๑. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีหน้าที่ควบคุม ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ
๒. ผู้ช่วยท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีหน้าที่ช่วยควบคุม ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ
๓. หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ประเมินผลความเสี่ยงของแผนงานอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งควบคุม กำกับ การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ให้ประสบผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้
๔. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน มีหน้าที่จัดทำแผนงาน/โครงการ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการ เพื่อนำเสนอต่อหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาให้ความเห็นชอบ และดำเนินการตามแผนงาน/โครงการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

๕.๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายใต้เกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่ดำเนินการไปแล้วในปี ๒๕๕๙ และเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๑. จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
๒. คัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดำเนินการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว โดยคณะกรรมการโครงการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๓. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
๔. จัดทำโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมรับการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
๕. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๖. เชิญคณะกรรมการประเมินคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด จำนวนอย่างน้อยปีละ ๒ แห่ง

๕.๔ การพัฒนาการจัดการและการบริหารองค์กรให้สอดคล้องและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

การวางแผนองค์กรเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ว่า “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีคุณภาพ และยั่งยืน อำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานของบุคลากร

๑. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีหน้าที่ควบคุม ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ

๒. ผู้ช่วยท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีหน้าที่ช่วยควบคุม ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ

๓. หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ประเมินผลความเสี่ยงของแผนงานอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งควบคุม กำกับ การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ให้ประสพผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้

๔. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน มีหน้าที่จัดทำแผนงาน/โครงการ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการ เพื่อนำเสนอต่อหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาให้ความเห็นชอบ และดำเนินการตามแผนงาน/โครงการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

๕. เจ้าหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยว มีหน้าที่ในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองให้เป็นไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยว พร้อมทั้งจัดทำแผนการอนุรักษ์/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพสูงเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดไปสู่ความยั่งยืน

๖. เจ้าหน้าที่สถิติ มีหน้าที่ในการจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัด ให้มีข้อมูลที่รวดเร็ว ทันสมัย เชื่อถือได้ เพื่อนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

๑. กำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการในแต่ละแผนงานโครงการ

๒. จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในของแผนงาน/โครงการ เพื่อป้องกันความไม่สำเร็จของโครงการ

๓. กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติงาน (Grantt Chart) เพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชา

๔. ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานทุกๆ เดือน

๕. ติดตามผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดทุก ๆ ไตรมาส (๓ เดือน , ๖ เดือน ,๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

๖. สรุปผลการดำเนินงาน ปัญหา/อุปสรรค ในการดำเนินงานเพื่อหาแนวทางแก้ไข ในครั้งต่อไป

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์ของจังหวัดอ่างทอง

**ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
แนวทางการพัฒนา**

ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองมีมาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	แหล่ง	๒	๒	๒	๒	๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ยกระดับการเข้าถึงและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม และกลมกลืนกับสภาพพื้นที่ และตัวแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

เส้นทางคมนาคมมีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยว
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนเส้นทางที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	เส้นทาง	๑	๑	๑	๑	๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการพัฒนา	โครงการ	๑	๑	๑	๑	๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

บูรณาการความร่วมมือและให้ชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองมีความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การท่องเที่ยว	โครงการ/ กิจกรรม	๓	๓	๓	๔	๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในภูมิภาค และข้ามภูมิภาค

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองมีความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดอ่างทอง	โครงการ/กิจกรรม	๒	๒	๒	๒	๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทองได้รับการพัฒนา

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว	โครงการ/กิจกรรม	๒	๒	๒	๒	๒
จำนวนครั้งในการทำตลาดเชิงรุก	ครั้ง	๑	๑	๑	๑	๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การตลาดสมัยใหม่ และพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การตลาดทางการท่องเที่ยวให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย
๒. พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการท่องเที่ยว
๓. ทำการตลาดเชิงรุก

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมการตลาด และประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยวให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	๒	๒	๒	๒	๒
จำนวนครั้งในการทำการตลาดเชิงรุก	โครงการ/กิจกรรม	๒	๒	๒	๒	๒

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ (บาท)				
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	กลยุทธ์	แหล่งงบประมาณ	ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๑-๒๕๖๔
๑. โครงการพัฒนาย่านหมู่บ้านต้นแบบการท่องเที่ยววิถีถิ่นหมู่บ้านเรือนไทย (กว่าร้อยหลัง ณ บ้านไผ่ดำพัฒนา จ.อ่างทอง)		๑	๑	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการส่งเสริมหมู่บ้าน OTOP เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (หมู่บ้านบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง)				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐
๓. โครงการส่งเสริมวิถีชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรม (อำเภอมะนัง จังหวัดอ่างทอง)				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๓๕๗,๐๐๐	-	-	-	๓๕๗,๐๐๐
๔. โครงการสนับสนุนการเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐
๕. งานรำลึกสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง - อ.ไชโย	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐

๖. งานรำลึกสมเด็จพระนเรศวรมหาราช				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.ป่าโมก	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๗. งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษไชยชาญ				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.วิเศษชัยชาญ	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๘. งานสวดดีวีรชนคนแสวงหา				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.แสวงหา	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๙. งานรำลึกวีรชนคนภูกลี้ม ขุนรองปลัดชู				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.วิเศษชัยชาญ	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐

๑๐.งานสดุดีวีรพันท้ายนรสิงห์				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.เป่าโมก	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๑๑. งานเทศกาลกินผักไทย ไหว้พระสมเด็จเกษไชโย				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง อ.ไชโย	๕๒๗,๕๐๐	๕๒๗,๕๐๐	๕๒๗,๕๐๐	๕๒๗,๕๐๐	๒,๑๑๐,๐๐๐
๑๒. มหกรรมกินกุ้งใหญ่ กินไข่นกกระทา กินผักปลา ปลอดสารพิษ				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง - อำเภอไชโย	๔๒๒,๗๐๐	๔๒๒,๗๐๐	๔๒๒,๗๐๐	๔๒๒,๗๐๐	๑,๖๙๐,๘๐๐

๑๓. งานแข่งเรือพาย				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง - อำเภอป่าโมก - อำเภอสามโก้	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๑๔. งานมหกรรมลิเก				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง - อำเภอไชโย	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๑๕. งานมหกรรมกลองนานาชาติ				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง - อำเภอป่าโมก	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๑๖. งานเทศกาลไหว้พระนอนวัดขุนอินทประมูล				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง - อำเภอ โพธิ์ทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐

๑๗.งานรำลึกประพาสต้นลั่นเกล้า รัชกาลที่ ๕				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๑๘. งานรำลึกรัชกาลที่ ๙				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๑๙. งานป็น – วัง เฉลิมพระเกียรติ				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๒๐. โครงการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เชิงรุก				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐
๒๑. ส่งเสริมกิจกรรมไหว้พระ ๕ ที่สุด และของดีเมือง อ่างทอง				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐
๒๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวก ณ วัดขุนอินทประมูล				สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๗,๙๒๐,๐๐๐	๗,๙๒๐,๐๐๐	๗,๙๒๐,๐๐๐	๗,๙๒๐,๐๐๐	๓๑,๖๘๐,๐๐๐

๒๓. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐
๒๔. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวและบริการ				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๑,๙๘๐,๐๐๐	๑,๙๘๐,๐๐๐	๑,๙๘๐,๐๐๐	๑,๙๘๐,๐๐๐	๗,๙๒๐,๐๐๐
๒๕. พัฒนา/ปรับปรุง/อนุรักษ์/ฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยว				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๓,๗๖๒,๐๐๐	๓,๗๖๒,๐๐๐	๓,๗๖๒,๐๐๐	๓,๗๖๒,๐๐๐	๑๕,๐๔๘,๐๐๐
๒๖. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๒๗. พัฒนาระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๒๘. Road Show การท่องเที่ยวและสุดยอด OTOP				สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐

๒๙. พัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกกลุ่มจังหวัด			สนง.การ ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด อ่างทอง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐
---	--	--	--	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

บทที่ ๖ กลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

๖.๑ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนยุทธศาสตร์

เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวมีการนำไปสู่การปฏิบัติจนบรรลุผลสำเร็จที่กำหนดเป้าหมายไว้ จึงกำหนดกรอบแนวทางในการประเมินผล ดังนี้

๖.๑.๑ การติดตามและประเมินผลระหว่างการดำเนินการในภาพรวมของยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของจังหวัดมีการมอบหมายรองผู้ว่าราชการจังหวัด กำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว และมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบกลยุทธ์/แผนงาน/โครงการ โดยมีการถ่ายทอดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายให้หัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารผลสัมฤทธิ์ของแผนมีประสิทธิภาพ จึงมีการแต่งตั้งคณะทำงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. มีคณะทำงานทบทวน แผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด มีหน้าที่ทบทวนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา

๒. คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดในประเด็นต่างๆ มีหน้าที่ดำเนินการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหา ด้านการท่องเที่ยวในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

๓. คณะทำงานตรวจติดตามผลการดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิบัติราชการของจังหวัด

๖.๑.๒ การติดตามผลการดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี

เป็นการติดตามและประเมินผลโครงการในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการว่าได้ผลเป็นอย่างไร โครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไร และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ตามแผนหรือไม่ การประเมินในขั้นตอนนี้จะทำให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวของการปฏิบัติงานในโครงการที่จะนำมาเป็นบทเรียน (lessons learned) ที่จะช่วยในการตัดสินใจสำหรับโครงการใหม่ๆ รวมทั้งการปรับปรุงโครงการซึ่งมีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับโครงการที่ได้ทำการประเมินผลนี้

ประเด็นที่นำมาพิจารณาในการติดตามและประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด ในแต่ละปีงบประมาณ ประกอบด้วย

๑. การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายตามงบประมาณเมื่อเทียบกับเป้าหมาย

เป็นการติดตามและประเมินเกี่ยวกับปัจจัยเข้า (Input) หรือการใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินโครงการตามแผนว่าเป็นไปตามที่ได้กำหนดในโครงการหรือกิจกรรมมากน้อยเพียงใด

๒. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

เป็นการติดตามและประเมินผลกระบวนการ (Process) ในการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างทอง รวมถึงการสรุปปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการทำงานอย่างไร

๓. การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินโครงการ

เป็นการติดตามและประเมินผลผลิต (Output) ที่ได้จากการดำเนินโครงการเมื่อเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ การประเมินผลในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานว่าสามารถดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดไว้ได้ตามแผนเมื่อเทียบกับเป้าหมายหรือไม่ ทั้งนี้โดยใช้เป้าหมายและตัวชี้วัด (KPI) ที่ได้กำหนดเป็นเครื่องมือที่จะนำไปติดตามและประเมินผลโดยเปรียบเทียบกับผลที่เกิดขึ้นจริงภายใต้งบประมาณที่ได้รับ

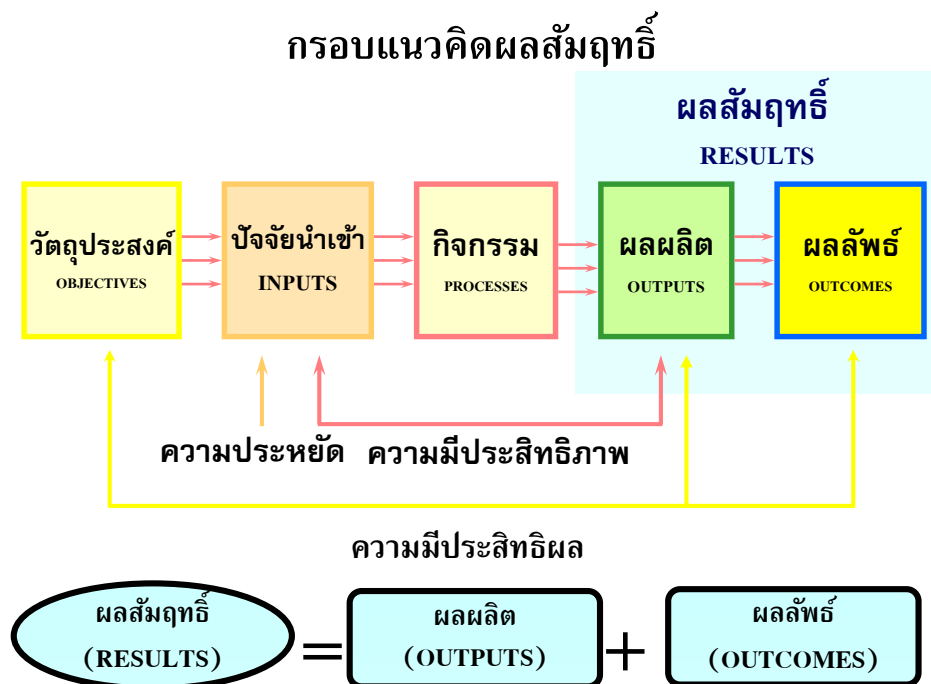
๔. การติดตามและประเมินผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการ

เป็นการติดตามและประเมินผลลัพธ์ (Outcome) ของโครงการหรือเป็นการประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการว่าประชาชนและชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานที่กำหนดในแต่ละโครงการและกิจกรรมหรือไม่

ทั้งนี้ เป็นการติดตามและประเมินผลโดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของโครงการว่าผลการดำเนินงานได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและกิจกรรมที่ระบุไว้หรือไม่ เพียงใด และหากไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ สาเหตุ ปัญหา อุปสรรค คืออะไร เพื่อจะได้นำบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากโครงการและกิจกรรมดังกล่าว มาปรับปรุงโครงการหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคต

๖.๑.๓ การจัดองค์กรเพื่อการติดตามและประเมินผล

เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ได้กำหนดกระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ซึ่งกระบวนการติดตามและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถคาดการณ์ผลการดำเนินงานว่าจะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ และเป็นการเร่งรัดการทำงานให้เป็นไปตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดไว้ นอกจากนี้หากมีปัญหา อุปสรรคในการทำงานจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปได้ ซึ่งการติดตามประเมินผลก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารแผนงาน โครงการ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๖.๑

ภาพที่ ๖.๑ กรอบแนวคิดการประเมินผลสัมฤทธิ์

การติดตามและประเมินผล

การติดตาม (Monitoring)

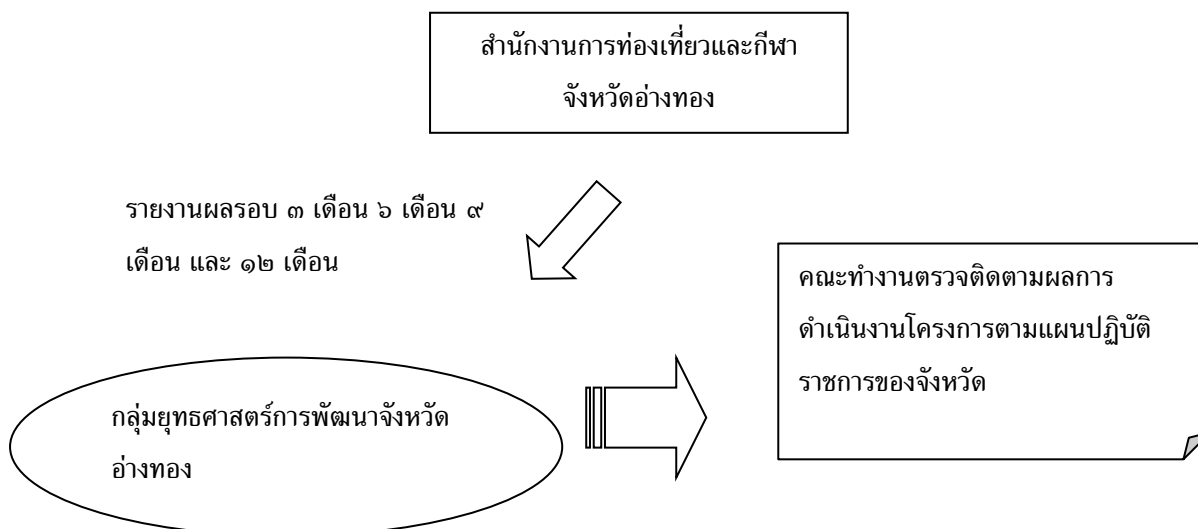
การติดตามจะทำให้ทราบว่าขณะนี้ได้มีการดำเนินการในระยะใด ตรงกับกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ แบบรายงานผลจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนด

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนปฏิบัติการ (Action plan) จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน ๒ ส่วน คือ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย และเกณฑ์การเบิกจ่ายงบประมาณ

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ได้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการราชการจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการ (Action plan) ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) การติดตามและประเมินผลด้วยตนเอง (Self - Assessment) คือ หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานของโครงการ จะดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานนั้นเอง

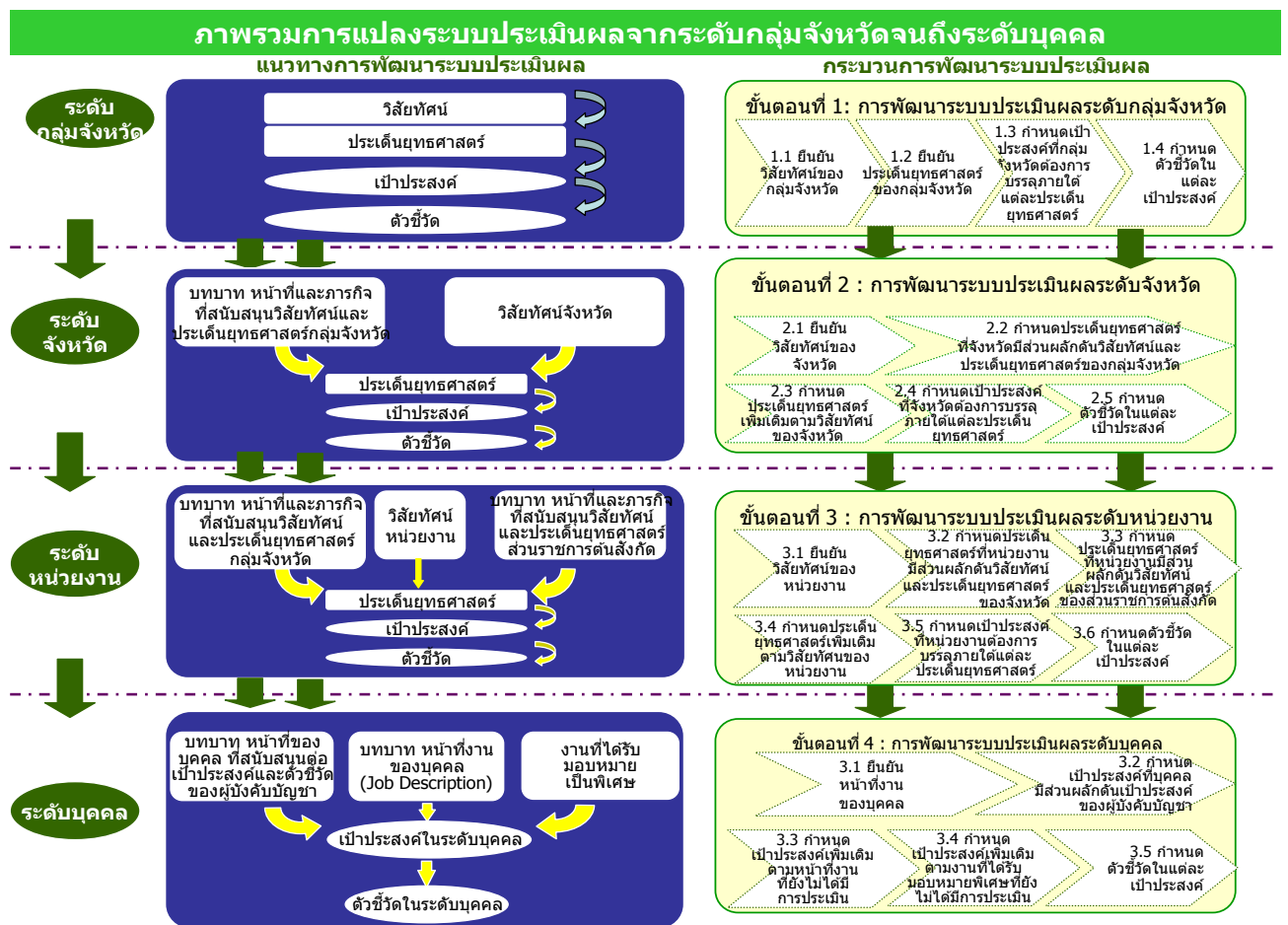

ภาพที่ ๖.๒ การรายงานผลโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปี

๒. การประเมินโดยหน่วยงานภายนอก (External Assessment) คือ การประเมินผล โดยหน่วยงานภายนอก คือ ก.พ.ร. และ ทริส ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนงานและโครงการ เพื่อตรวจสอบว่าแผนงานและโครงการประสบผลสำเร็จเพียงใด โดยพิจารณาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ของผลผลิตเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ ผลการประเมินจะเป็น ประโยชน์ต่อการตัดสินใจว่าควรพัฒนาปรับปรุงแผนงานและโครงการอย่างไรหรืออาจจะยุติแผนงานและ โครงการ หากพิจารณาแล้วไม่เกิดผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้

๖.๑.๔ การจัดการกลไกในการบริหารผลสัมฤทธิ์ของยุทธศาสตร์

ใช้ระบบการถ่ายทอดแผนการดำเนินงานขององค์กรสู่ระดับบุคคล โดยมุ่งเน้นความ สอดคล้องของนโยบายจากระดับชาติ กระทรวง และกลุ่มจังหวัด มาสู่การบูรณาการร่วมกันในระดับกลุ่ม จังหวัด โดยกำหนดเป้าหมายและผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ดังแผนภูมิที่ ๖.๓

ภาพที่ ๖.๓ ระบบการประเมินผลสัมฤทธิ์แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว

๖.๒ ปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ (Key success factor)

ปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่ผลสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ มีมุมมองใน ๒ มิติ ดังนี้

๖.๒.๑ มิติด้านการจัดการการท่องเที่ยว

๑. มีการทำงานภายในเป็นเครือข่ายภายใต้ระบบงานที่ดี (KSF ๑)
๒. มีระบบเครือข่ายฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเป็นปัจจุบันและเป็นเอกภาพเชื่อมโยงในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (KSF ๒)
๓. มีกลไกการติดตามและตรวจสอบความถูกต้องตามมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล (KSF ๓)
๔. พัฒนาบุคลากรให้สามารถทำงานได้อย่างมืออาชีพ (KSF ๔)
๕. มีกลไกสื่อสารการตลาดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (KSF ๕)

๖.๒.๒ มิติด้านการจัดการองค์กร

- กำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จ ๕ ข้อ (๕ S) คือ
- S๑** : ผู้นำ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติ มีจุดมุ่งหมายร่วมกันและจริงจังในการไปสู่ความสำเร็จ (Shared Vision)
 - S๒** : กลไกการปฏิบัติ การประสานงาน การบูรณาการการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ในจังหวัดเป็นไปอย่างเหมาะสม คล่องตัวในรูปแบบเครือข่าย (Smart Structure)
 - S๓** : บรรยากาศการทำงานภายในจังหวัดเป็นไปในเชิงบวก ส่งเสริมสนับสนุนกัน เพื่อการทำงานไปสู่ความสำเร็จ (Supportive Organization Structure)
 - S๔** : มีความเข้าใจและสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนสถิติข้อมูลร่วมกันอย่างคุ้มค่า (Successful Information Technology and Knowledge Management)
 - S๕** : มีความเข้าใจในกระบวนการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ (Systematic Performance Measure)
- ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ จะต้องมียอดประกอบที่ประสานกลมกลืนกันทั้งสองมิติ ซึ่งหมายถึงการจัดการที่ดีทั้งในด้านงาน คน และการบริหารจัดการ

